

420.7
ด. 157
7.5

การศึกษาการ เรียนการ สอนภาษาอังกฤษและความต้องการทักษะภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปริญญาโท

ของ

สมยศ ชันแก้ว

15 เม.ย. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2528

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

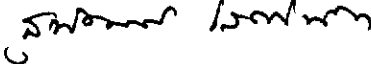
176990

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิต และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญาโท
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

 ประธาน
 กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

 ประธาน
 กรรมการ
 กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทพนธฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือเป็นอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.ประพาศน์ พงุทธิประภา ประธานกรรมการที่ปรึกษา และอาจารย์ไพฑูริย์ อนุสุทธิ
กรรมการที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.อัฉรา วงศ์ไธสง แห่งสถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการยืมหนังสือเพื่อการค้นคว้าวิจัย

ขอขอบคุณ คุณสมพล บัวประภัสสร คุณสำรอง ลักขมร และคุณพรนทีพย์ ทวงศ์
ที่มีส่วนช่วยเหลือ และให้กำลังใจในการทำปริญญาโทพนธฉบับนี้จนสำเร็จ จุลดวงมาคัยดี

สมยศ ชันแก้ว

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง.....	1
	จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	4
	คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ.....	4
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย.....	6
	เอกสาร เกี่ยวกับการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	6
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	16
	งานวิจัยที่เกี่ยวกับความต้องการการภาษาอังกฤษ.....	21
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	24
	การ เก็บรวบรวมข้อมูล.....	24
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	25
	การสร้างเครื่องมือ.....	26
	กลุ่มตัวอย่าง.....	26
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	2
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
	การวิเคราะห์หนังสือ <u>Practice and Progress</u>	30
	การวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน วิทยาลัยพลศึกษา	37
	การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม.....	40
	สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม.....	41
	ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียน การสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา.....	42
	ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ.....	46
	ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษในค่านต่าง ๆ ของนักศึกษา.....	48
5.	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	51
	จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	51
	ความสำคัญของการวิจัย.....	51
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
	กลุ่มตัวอย่าง.....	52
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
	อภิปรายผล	55
	ข้อเสนอแนะ	62
	บรรณานุกรม.....	65
	ภาคผนวก.....	70

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของอาจารย์.....	42
2 ความรู้และวิธีการสอนของอาจารย์.....	43
3 ความรู้ในเรื่องหลักสูตรและการใช้สื่อการเรียนของอาจารย์.....	44
4 ระยะเวลาและวิธีการวัดผลของอาจารย์.....	45
5 วิธีการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษา.....	46
6 การใช้สื่อการเรียนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษา.....	47
7 ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้านการฟัง.....	48
8 ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้านการพูดและการอ่าน.....	49
9 ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้านการเขียนและการแปล.....	50

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นปัจจัยหรือรากฐานแห่งสังคม ถ้าต้องการให้สังคมมีการพัฒนา หนทางที่ดีที่สุดก็คือ ให้การศึกษาแก่ประชาชน การศึกษาจะช่วยให้บุคคลเจริญขึ้นทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจมีความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่ขึ้น ท่างานมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีความเป็นอยู่ดีขึ้น จะเห็นว่าคุณภาพของ ประชากร เป็นผลสะท้อนมาจากคุณภาพของการศึกษา ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาจึงเปรียบเสมือนแม่บทของการพัฒนาทุก ๆ ด้าน (มยุรี จารุปาน 2520 : 237)

วิทยาลัยพลศึกษา กรมพลศึกษา เป็นองค์กรหนึ่งของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต่อการผลิตครูพลศึกษา ซึ่งปัจจุบันมีทั้งหมด 17 แห่ง กระจายอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศ และได้ผลิตนักศึกษาคณะที่สำเร็จจากวิทยาลัยไปแล้วจำนวนมาก นอกเหนือจากที่วิทยาลัยจะให้ความรู้ เน้นหนักในวิชาพลศึกษาแล้ว วิทยาลัยยังให้ความรู้ในวิชาสามัญอื่น ๆ อีกด้วย เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ และสังคมศาสตร์ เป็นต้น โดยจัดวิชาเหล่านี้อยู่ในหมวดวิชาพื้นฐาน

วิชาภาษาอังกฤษถือว่าเป็นวิชาสามัญบังคับในหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา โดยนักศึกษาที่จะสำเร็จการศึกษาได้ ต้องเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 หน่วยกิต ใช้เวลาเรียน 3 ภาคการศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายให้นักศึกษามีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษ และสามารถนำความรู้ทางภาษาอังกฤษไปใช้ให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ ได้ (กรมพลศึกษา 2525 : ไม่มีเลขหน้า) อย่างไรก็ตามแม้ว่าวิชาภาษาอังกฤษจะเป็นวิชาสามัญบังคับในหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา แต่เท่าที่ผ่านมาการผลิตครูพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา ไม่เคยได้รับความสนใจที่จะประเมินแต่อย่างใด การศึกษาวิจัยเพื่อปรับปรุงคุณภาพของนักศึกษามีน้อยมาก (ทวีศักดิ์ ศูนย์กลาง 2527 : 22)

การเรียนการสอนวิชาใด ๆ ก็ตามย่อมประสบปัญหาไม่มากก็น้อย การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาก็เช่นเดียวกัน คือมีปัญหาหลากหลายประการ เช่น ปัญหาด้านหลักสูตร ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้สอน ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ปัญหาเกี่ยวกับตำรา และปัญหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางการศึกษา เป็นต้น (สุโร พงษ์ทองเจริญ 2522 : 62 - 67)

ปัญหาอันเกิดจากหลักสูตร ได้แก่ การที่หลักสูตรภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษามักจะไม่ต่อเนื่องกับหลักสูตรมัธยมศึกษา เนื้อหาอาจจะซ้ำซ้อนกันมาก หรือห่างไกลจากประสบการณ์ของผู้เรียน หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษบางสถาบันไม่แยกโดยเนื้อหา ระหว่างวิชาที่เป็นการศึกษาทั่วไปกับที่เป็นพื้นฐานของวิชาเอกหรือวิชาชีพ นอกจากนี้การที่พื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียนต่างกัน แต่ถูกบังคับให้เรียนวิชาเดียวกันหมดจึงทำให้การสอนไม่โดนลเท่าที่ควร

ผู้สอนก็ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผล การที่ครูไม่มีความมั่นใจในความรู้ของตนก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่จะสะท้อนไปสู่ตัวนักเรียนด้วย คือนักเรียนก็จะไม่มั่นใจในความรู้ที่ตนได้รับมา กลายเป็นผู้ไม่มีความรู้ไปเลย การวิจัยพบว่าปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เกี่ยวกับตัวครูก็คือ การที่ครูไม่มีความมั่นใจในความรู้ของตน เพราะขาดพื้นฐานความรู้ที่แน่นแฟ้นในเรื่องภาษาอังกฤษอันเป็นรากฐานสำคัญของการเป็นครูภาษาอังกฤษ (เสาวรัตน์ การวิจัย 2510 : 62) นอกจากนี้ผู้สอนบางคนยังพอใจกับวิธีสอนแบบเก่า ยึดตนเองเป็นหลัก สอนเฉพาะสิ่งที่ตนเคยเรียนมา ไม่ค้นคว้าวิทยาการสมัยใหม่ ผู้สอนบางคนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ มีความรู้สึกว่างานสอนวิชาภาษาอังกฤษหนักกว่าวิชาอื่น เพราะต้องเตรียมการสอนและตรวจแบบฝึกหัด ซึ่งต้องใช้เวลามาก เกิดความท้อถอยในการสอน การที่พื้นฐานของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ ทำให้คาดคะเนผลของการสอนได้ตั้งแต่ต้นว่าจะได้ผลน้อยมาก จึงขาดกำลังใจที่จะสอน

ในค่านที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนนั้น ปัญหาเกิดจากการที่ผู้เรียนไม่เห็นประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ ขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้ เรียนเพียงเพื่อสอบให้ได้คะแนนเท่านั้น คำราก็เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งเสริมให้การเรียนการสอนสัมฤทธิ์ผล ปัญหาที่ปรากฏก็คือยังขาดคำร่าที่เหมาะสมกับผู้เรียนในด้านความสนใจ และวิชาชีพ คำร่าที่รวบรวมขึ้นมา มักจะขาดความต่อเนื่องของเนื้อหา และไม่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน คำร่าที่ใช้ศึกษาค้นคว้ามีน้อย ประกอบกับราคาค่อนข้างแพง จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ปัญหาที่ควรพิจารณาอีกประการหนึ่งคือ การขาดอุปกรณ์เทคโนโลยีทางการศึกษา เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เทปบันทึกเสียง เป็นต้น อุปกรณ์บางอย่างราคาแพงมากและชำรุดเสียหายได้ง่าย ขาดผู้ซ่อมบำรุง เมื่อเสียหายชั้ก็ต้องงคใช้ หรือเสียเวลา

ซ่อมแซม ในบางครั้งแม้จะมีอุปกรณ์เทคโนโลยีเหล่านี้ แต่ก็ไม่สามารถจะใช้ได้ เนื่องจากห้องเรียนไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นห้องฉาย ทำให้เสียเวลาต้องขนย้ายเก้าอี้หรือโต๊ะออกจากห้องเรียน อีกประการหนึ่งคือ การใช้ประโยชน์ของอุปกรณ์มักจะไม่คุ้มค่า เช่น การใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา เนื่องจากสร้างด้วยราคาแพง จึงต้องใช้อย่างทะนุถนอม ทำให้ขาดทุนในการลงทุนสร้าง (สุโรพงษ์ทอง เจริญ 2522 : 62 - 67)

แม้ว่าประเทศไทยจะมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานาน แต่ผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยก็ยังไม่เป็นที่พอใจในทุกระดับ จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงการเรียนการสอนอย่างรีบด่วน (ประพาศน์ พงษ์ธิประภา 2514 : 41 - 44) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะนอกจากยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัยมาก่อนแล้ว ยังจะได้หาข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นกว่าเดิม

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. ทำให้ทราบความคิดเห็นของอาจารย์ และ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ
3. ทำให้ทราบความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในด้าน การฟัง พูด อ่าน เขียน และแปล

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7 คน และนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปีการศึกษา 2527 จำนวน 200 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย

คำจำกัดความศัพท์เฉพาะ

1. วิทยาลัยพลศึกษา หมายถึงสถานที่สำหรับจัดสอนนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษามหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาอุบลราชธานี วิทยาลัยพลศึกษาศรีสะเกษ และวิทยาลัยพลศึกษาชัยภูมิ
2. อาจารย์ หมายถึงผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษามหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาอุบลราชธานี วิทยาลัยพลศึกษาศรีสะเกษ และวิทยาลัยพลศึกษาชัยภูมิ จำนวน 7 คน
3. นักศึกษา หมายถึงผู้ที่สอบผ่านรายวิชาภาษาอังกฤษทั้งหมดตามหลักสูตรแล้ว และกำลังเรียนอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2527 ในวิทยาลัยพลศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 200 คน
4. วิชาภาษาอังกฤษ หมายถึงวิชาในหมวดภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (พลศึกษา และสุขศึกษา) พุทธศักราช 2520 ซึ่งนักศึกษาต้องเรียนให้ครบ 3 หน่วยกิต

5. การเรียนการสอน หมายถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพละศึกษา ซึ่งทำให้การเรียนการสอนไม่เป็นไปตามหลักการและทฤษฎี
6. ความคิดเห็นของอาจารย์ หมายถึงความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพละศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านความรู้และความสามารถทางภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านวิธีสอน ความรู้ในเรื่องหลักสูตรและการใช้สื่อการเรียน และการวัดผล
7. ความคิดเห็นของนักศึกษา หมายถึงความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพละศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในด้านวิธีการสอนของอาจารย์ และด้านสื่อการเรียน
8. ความต้องการ หมายถึงความต้องการที่ผู้เรียนรู้สึกว่าจะตนเองต้องการใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน และแปล

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

โวลฟ์ และเฮอเนอร์ กล่าวสรรเสริญภาษาอังกฤษไว้ว่าเป็นภาษาสากลที่ผู้คนทั่วโลกสามารถใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ดีที่สุดภาษาหนึ่งในโลก (Wolf and Aurner, 1974 : 8) สำหรับประเทศไทยนั้น ภาษาอังกฤษได้ทวีความสำคัญขึ้นเรื่อย ๆ ในฐานะเป็นภาษาสากลสำหรับใช้ติดต่อกันระหว่างนานาประเทศ เป็นกฎเกณฑ์ช่วยให้เข้าถึงวิทยาการใหม่ ๆ รอบตัว การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะการที่จะเรียนวิชาการอย่างลึกซึ้งและกว้างขวางออกไป จำเป็นต้องอาศัยผู้รู้ซึ่งเป็นชาวต่างประเทศเป็นศูนย์กลางทศวรรษทั้งหลาย ซึ่งจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ภัยเหตุนี้ประเทศไทยจึงให้ความสำคัญแก่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษตลอดมา (กานดา ๗ ถดาง 2515 : 56)

การสอนภาษาอังกฤษมีองค์ประกอบใหญ่ ๆ 3 ประการ คือ ความเชื่อ (assumptions) และหลักการ (principles) ซึ่งหมายถึงสมมุติฐานและทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ และการเรียนการสอนภาษา เช่น เราอาจเชื่อว่าการเรียนภาษาคือการเรียนศัพท์ เรียนไวยากรณ์ เรียนการสื่อความหมาย ฯลฯ ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบองค์ประกอบนี้โดยตรง คือ นักภาษาศาสตร์ (linguists) และนักการศึกษาภาษา (language educators) องค์ประกอบที่สอง คือ เนื้อหาหลักสูตร (syllabuses) และสื่อการเรียน (materials) หมายถึงหัวข้อที่กำหนดให้เรียนความหมาย เชื่อและหลักการที่ยึดถือ โดยสร้างสื่อการเรียนขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ เช่น หนังสือเรียน แบบฝึกหัด และเทปบันทึกเสียง เป็นต้น ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรง คือ ผู้บริหาร (administrators) ศึกษาพิเศษ (supervisors) และหัวหน้าหมวด (department heads) องค์ประกอบสุดท้าย คือ วิธีสอน (methods) และกลเม็ด (techniques) หมายถึงวิธีดำเนินการสอนและอุปนิสัยแบบใด เพื่อให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน สมควรมุ่งหมายของหลักสูตร รวมทั้ง

การวัดผลและประเมินผลด้วย ผู้ที่ทรงรับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรง คือ ครูผู้สอนในห้องเรียน (classroom teachers) (ประพจน์ พุทธิประภา 2528 : 8)

จาค็อบวิทส์ (Jakobovits, 1970 : 104 - 106) กล่าววาทษนการสนทนา ประกอบด้วยองค์ประกอบใหญ่ ๆ 3 ประการ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนการสอน (instruction factors) เช่นคุณภาพการเรีบนการสอน โอกาสในการเรีบน เกณฑ์การวัด และประเมินผล การจัดระดับชั้นเรีบน เป็นต้น องค์ประกอบที่สอง คือ องค์ประกอบด้านตัวผู้เรีบน (learner factors) ที่สำคัญได้แก่ ความถนัด ระวังสติปัญญาโดยทั่วไป และความคงทนในการจำ และองค์ประกอบที่สาม คือ องค์ประกอบด้านวัฒนธรรมของสังคม (sociocultural factors) เช่น ความศรัทธาในภาษา และภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับสังคมเป็นต้น องค์ประกอบเหล่านี้จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ในองค์ประกอบด้านตัวผู้เรีบนนั้น การวิจัยยังพบอีกว่าการที่ผู้เรีบนมีความรู้สึกในคุณค่าของภาษาอังกฤษ ยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรีบนภาษาอังกฤษของผู้เรีบนอีกด้วย (นิยม สุขประพันธ์ 2514 : 85 - 86)

การเรีบนภาษามีอยู่ 2 แบบ แบบแรกเรีบนว่า "learning" ซึ่งเป็นการเรีบนภาษาที่เน้นรูปแบบ และไวยากรณ์ ผู้เรีบนเรีบนภาษาโดยนึกถึงกฎอยู่ตลอดเวลา ลักษณะการเรีบนแบบนี้จึงเน้นความถูกต้อง (accuracy) ภาษาที่ผู้สอนนำมาจึงเน้นรูปแบบของภาษาที่เรีบนว่า "usage" ขบวนการเรีบนภาษาแบบที่ 2 เรียกว่า "acquisition" เป็นการเรีบนภาษาที่เน้นความหมายและความสามารถในการสื่อสาร ทั้งนี้ความสามารถในการสื่อสาร (fluency) จึงสำคัญกว่าความถูกต้องของภาษา (accuracy) (กาญจนา ปรายพาล 2527 : LA 1 - LA 4) ลักษณะของภาษาเพื่อการสื่อสาร (use) จึงต่างจากลักษณะของภาษาที่เน้นไวยากรณ์ (usage)

การเรีบนภาษาแบบไม่เป็นธรรมชาติ (learning) จะแยกโครงสร้างของภาษาออกเป็นลักษณะ (feature) โดยเลือกและจัดลำดับเนื้อหา แล้วสอนไปตามลำดับเนื้อหาที่จัดเตรียมเป็นส่วน ๆ ไป (Derrick, 1966 : 5 - 15) การสอนจะเน้นความรู้เรื่องกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของภาษา ผู้เรีบนมีความรู้ทางภาษาจำกัดแต่ความรู้ทางไวยากรณ์ ผู้สอนให้ความสำคัญกับความถูกต้อง (accuracy) และรูปแบบ (form) ผู้เรีบนรู้ว่าตัวเองกำลังเรีบนอะไร

การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ (acquisition) จะไม่แยกองค์ประกอบของภาษา คัพท์ โครงสร้าง และการใช้ภาษาออกจากกัน ลักษณะภาษาที่นำมาสอนจะ เน้นความสามารถในการ ใช้ภาษา (use) ความรู้ที่ไ้จึงประกอบด้วยความรู้ทางไวยากรณ์ ความคล่อง (fluency) และความหมาย (meaning) เป็นขบวนการเรียนแบบผู้เรียนไม่รู้ตัว และค่อย ๆ ใ้ภาษา

ไม่ว่าจะเรียนภาษาแบบใดก็แล้วแต่ ย่อมต้องผ่านขบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีวิธีสอนเป็น องค์ประกอบสำคัญอยู่ ในด้านวิธีสอนนั้น วิธีสอนภาษามีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการยึกไวยากรณ์และ การแปลเป็นหลัก (Grammar-translation method) วิธีการที่ยึดการออกเสียงของภาษา เป็นหลัก (Phonetic method) วิธีตรง (Direct method) วิธีการของกองทัพบกอเมริกา (The Army method) และวิธีการที่ยึดการฟังและพูดเป็นหลัก (Aural - Oral method) (สมักร สุพรรณรัตน์ 2527 : 28) โดยสรุปแล้ววิธีสอนภาษาต่างประเทศที่เ็น ๆ มีอยู่ 2 วิธี คือ วิธีการยึกทักษะให้เป็นที่นิย ซึ่งจะ เน้นหนักไปในทักษะด้านการฟังและการพูด ได้แก่ วิธีตรง วิธี การของกองทัพอเมริกา และวิธียึดการออกเสียงของภาษาเป็นหลัก อีกวิธีหนึ่งคือ การสอนที่ เน้น การใช้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ได้แก่ วิธีสอนที่ยึดเอาไวยากรณ์และการแปลเป็นหลัก (Jakobovits, 1971 : 254 - 255)

ตลอดทศวรรษที่ผ่านมา การสอนภาษาอังกฤษได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เกิดปัญหาว่าควร จะยึดหลักสูตรแบบไหน จะสอนภาษาอังกฤษแบบใด จะยึดวิธีสอนแบบใด เป็นต้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้มิได้เป็นผลมาจากการ สะสมความรู้เกี่ยวกับการสอนภาษาที่ได้ผลดีที่สุด แต่เป็นผลมา จาก การเปลี่ยนแปลงตามกาลสมัย จึงทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยขาดจุด ยืนที่แน่นอน (Frankel, 1978 : 91 - 99)

วิธีสอนภาษาต่างประเทศได้พัฒนาขึ้นตามลำดับ ซึ่งจะชอกล่าวถึงเพียง 3 วิธี คือ วิธีสอน แบบแปลไวยากรณ์ วิธีสอนแบบฟังพูด และวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร

วิธีสอนแบบแปลไวยากรณ์ (Grammar - translation method) เป็นวิธีที่มีผู้นิยม มากในสมัยหนึ่ง ลักษณะที่สำคัญของวิธีสอนแบบนี้ คือ ครูผู้สอนจะอธิบายกฎต่าง ๆ แล้วให้ผู้เรียน จดจำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางภาษา และจดจำคำต่าง ๆ แล้วแปลประโยคภาษาอังกฤษเกือบจะคำต่อคำ

ออกมาเป็นภาษาของผู้เรียน หรือในทำนองกลับกัน อาจจะไม่แปลภาษาของผู้เรียนออกมาเป็นภาษาอังกฤษก็ได้ (Dacanay, Fe R. and J. Donald Bowen, 1967 : VI) วิธีสอนแบบนี้จึงใช้วิธีแปลเป็นหลัก โดยถือว่าภาษาประกอบด้วยคำจำนวนมาก ซึ่งมีความหมายตรงกับคำในภาษาอื่น เช่น ถ้าอังกฤษว่า "horse" ตรงกับคำไทยว่า "ม้า" เป็นต้น ฉะนั้นการเรียนตามวิธีนี้จึงต้องเรียนคำศัพท์เป็นจำนวนมาก แบบฝึกหัดต่าง ๆ เน้นการแปลประโยคภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย หรือแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ในการสอนไวยากรณ์นี้มุ่งให้ผู้เรียนท่องกฎเกณฑ์ และข้อปฏิบัติต่าง ๆ ในไวยากรณ์มากกว่าที่จะเรียนระบบโครงสร้างของภาษาอังกฤษ การเรียนตามวิธีนี้มีผู้เค็ดในแง่ที่ทำให้การเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพราะผู้เรียนไม่ต้องเผชิญกับปัญหาทางไวยากรณ์ เนื่องจากได้มีการจัดเรียงโครงสร้างเป็นรูปแบบจากง่ายไปหายาก แต่อย่างไรก็ดีจุดอ่อนของวิธีสอนแบบแปลไวยากรณ์ก็มีอยู่หลายประการ คือ

ก. แต่ละบทเรียนจะเพิ่งเล็งเรื่องไวยากรณ์มากเกินไป จึงทำให้ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญในการเอาสิ่งที่เรียนไปใช้ในชีวิตจริง ในบางวิชาเนื้อหาเน้นโครงสร้างที่ไม่ค่อยนำมาใช้ เช่น ในตอนเริ่มเรียน ผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้พูดหรือเขียนประโยคที่ไร้สาระ เช่น คุณเป็นผู้ชายใช่ไหม (Are you a man ?) คุณมีจมูกไหม (Have you a nose ?) เป็นต้น

ข. การเรียงลำดับตามแบบโครงสร้าง มักจะพยายามสื่อสารระบบไวยากรณ์ทั้งหมด จึงปรากฏเสมอว่ามักจะไปในรูปไวยากรณ์ที่ซับซ้อนน้อยกว่ากับรูปไวยากรณ์ที่ซับซ้อนน้อย ๆ ผลที่ตามมาคือ นักเรียนเรียนได้ช้ามาก ปรากฏอยู่เสมอว่าหลังจากการเรียนภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นปี ผู้เรียนอาจยังไม่สามารถแต่งประโยคซึ่งมีประโยคขึ้นคอกการนำไปใช้ นอกจากประโยคที่พบเห็นอยู่เสมอ ๆ และใช้ในการเรียนเป็นประจำ

ค. ความยากง่ายของเนื้อหาที่จัดอยู่ในรูปโครงสร้างและไวยากรณ์ จะเป็นไปตามโครงสร้างที่เรียงลำดับ ดังนั้นจึงสอนรูปประโยคเช่น I want a cup of coffee. ทั้งนี้เพียงเพราะว่าบทเรียนจะเพิ่งเล็งเฉพาะการใช้รูปกริยาในปัจจุบันกาล กับกริยาที่ไม่สามารถใช้ในรูปกาลค่อนเนื่อง เช่น need, want แต่ไม่มีการสอนรูปประโยคในทำนอง I'd like a cup of coffee. เพราะเข้าใจกันเอาเองว่ารูปประโยคที่เป็นเรื่องราวทางไวยากรณ์ที่แสดงเจือใจ

เป็นเรื่องยากเกินไปสำหรับเด็ก ผลที่ออกมาคือ ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้ระบบภาษาที่ใช้เหมาะสมกับบุคคลและโอกาส (Alexander. 1976 : 92)

วิธีสอนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นที่นิยมในประเทศไทยคือจากวิธีสอนแบบไวยากรณ์ คือ วิธีสอนแบบฟังพูด (Aural - Oral approach) ซึ่งมีชื่อเรียกหลายแบบ เช่น Audio - lingual method หรือ Oral - linguistic method การสอนวิธีนี้ยึดทฤษฎีที่ว่า ภาษาทุกภาษาในโลกนี้ย่อมมีระบบเสียง ไวยากรณ์และความหมายเป็นของตนเอง โดยเฉพาะ ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้แบบศึกษาพฤติกรรม ซึ่งเชื่อว่าภาษานั้นเป็นพฤติกรรม เมื่อผู้เรียนได้รับสิ่งเร้าโดยการฟังหรือเห็นผู้ให้แบบอย่างทางภาษาโดยการพูดหรือเขียนแล้ว ผู้เรียนจะมีพฤติกรรมตอบสนองโดยการพูดหรือเขียน ผู้เรียนและผู้สอนจะมีพฤติกรรมที่ตอบสนองกันตลอดเวลา ครูจะประเมินผลจากการตอบสนองของนักเรียน แล้วให้การฝึกอย่างหนักเพื่อเป็นการเสริมแรง โดยใช้วิธีการฝึกโครงสร้างซ้ำ ๆ กันหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ ลักษณะสำคัญของวิธีสอนแบบนี้คือการเปรียบเทียบระบบเสียง โครงสร้าง และความหมายศัพท์ของทั้งสองภาษา โดยใช้วิธีการเลียนแบบและการฝึกซ้ำทวน ลำดับขั้นการสอนจะเริ่มด้วยการออกเสียงให้ถูกต้องเสียก่อนไม่ว่าจะสอนศัพท์หรือโครงสร้าง การสอนโครงสร้างจะเริ่มจากง่ายที่สุดไปเป็นขั้น ๆ จะใช้คำศัพท์เท่าที่จำเป็นจะต้องนำไปฝึกในเรื่องโครงสร้างเท่านั้นเท่านั้นแล้วจึงค่อย ๆ เพิ่มพูนเมื่อเรียนได้มาก ๆ ขึ้นจนสามารถนำคำศัพท์นั้น ๆ ไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้างที่ตนเรียนมาแล้ว ข้อดีของการสอนแบบฟังพูดก็คือ เป็นการสอนตามหลักธรรมชาติของการเรียนภาษา ส่งเสริมให้เข้าใจภาษาได้โดยเร็ว ผู้เรียนพอใจและสนุกสนานเพราะมีกิจกรรมตลอดเวลา และนักเรียนมีความมั่นใจว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องเพราะมีแบบของภาษาที่ถูกต้องเป็นแบบอย่าง (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 15 - 19)

วิธีสอนภาษาอังกฤษที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนี้ก็คือ วิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative - language teaching) ซึ่งได้รับการพัฒนาในระยะสิบกว่าปีมานี้ ทั้งนี้เป็นผลมาจากความล้มเหลวหรือความไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ เช่น วิธีสอนแบบแปลไวยากรณ์ วิธีสอนแบบฟังพูด ซึ่งเน้นหนักในแง่การใช้

กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ จึงเป็นที่ยอมรับกันว่าเด็กที่เรียนภาษาโดยวิธีการเหล่านี้ ซากหักละที่จำเป็น ไปนั่นคือ ซากหักละในการพูด เมื่อเรียนจบออกมาแล้วไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อความหมายได้ หรือได้แต่ไม่ดีเท่าที่ควร (SEMBO. 1984 : 1)

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายมีการนำเอาความรู้ในสาขาต่าง ๆ มาเกี่ยวข้อง เพื่อให้การเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพดังนี้ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2525 : 22 - 24)

ก. การนำเอาหลักภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยามาเป็นแนวทางในการสอน

มนุษย์ใช้ภาษาติดต่อกัน แยกต่างกันไปตามสถานะทางสังคม เช่น เนื้อความและภาษาที่ใช้ระหว่างครูกับนักเรียน ย่อมแตกต่างไปจากคำพูดของตำรวจที่พูดกับขโมย หรือแพทย์พูดกับคนไข้ ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันอย่างนี้ การเลือกใช้ถ้อยคำและน้ำเสียงยังแตกต่างกันด้วย การใช้ภาษาจึงคำนึงถึงลักษณะย่อยดังนี้

1. หน้าที่ของภาษา (Functions) ผู้ใช้ภาษาจะต้องเลือกใช้เนื้อความให้ถูกต้องตรงกับความต้องการในขณะนั้น มนุษย์อาจจะใช้ภาษาพูดหรือเขียน เพื่อแสดงความรู้สึก หรือความคิดเห็น เช่น แสดงความรู้สึกส่วนตัว แสดงความรู้สึกที่ตนมีต่อผู้อื่น แสดงความต้องการให้ผู้อื่น ปฏิบัติตาม และแสดงจินตนาการของตน เป็นต้น

2. ความแตกต่างทางภาษา (Varieties) การใช้ภาษาตามหน้าที่ดังกล่าวมาแล้วจะต้องเลือกถ้อยคำสำนวน และน้ำเสียงให้ถูกต้องตามสถานการณ์ ความแตกต่างทางภาษาได้แก่ความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ ความแตกต่างทางสังคม และความแตกต่างในทำเนียบภาษา ซึ่งได้แก่ภาษาตามแบบแผนและภาษาปกติ ภาษาที่ใช้ในกิจกรรมหรือวงงานอาชีพต่างกัน และภาษาพูดกับภาษาเขียน

3. การใช้ภาษาให้ถูกต้องตามมารยาททางสังคม (Sociocultural allusions) ผู้เรียนต้องใช้ภาษาได้อย่างมีความหมาย (meaningful) และเหมาะสม (appropriate) เช่น รู้ว่าถ้าจะแสดงความรู้สึกเสียใจหรือขอโทษในแต่ละสถานการณ์จะใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างไร ไม่สุภาพจนเกินไปจนขาดความจริงใจ หรือฉีกกาลเทศะเป็นความหยาบคาย

ข. การนำหลักภาษาเชิงจิตวิทยามาเป็นแนวทางในการสอน โดยมีหลักดังนี้

1. พิจารณาความจำเป็นในการใช้ภาษาของมนุษย์ออกเป็น 5 ชั้น ไค้แก้อิงซีฟ ชั้นพื้นฐาน ชั้นความสามารถทั่วไป ชั้นสูง และชั้นอาชีพ

2. ประมวลเนื้อหาที่จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะเรียน เพราะเนื้อหาทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าเขาสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ทั้งในค่านสังคม วัฒนธรรม และงานอาชีพ

3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่างกัน เลือกเรียนตามความสามารถของตนในเนื้อหาอย่างเดียวกัน จะมีประโยชน์อย่างมากที่สุดไปจนถึงภาษาที่สลับซับซ้อน ทั้งยังสอนให้รู้จักใช้ภาษาทางประกอบคำพูด เพื่อช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายใช้วิธีการสอนแบบ notional - functional approach ซึ่งหมายถึงการฝึกทักษะในรูปของการแลกเปลี่ยนโต้ตอบสนทนาในรูปแบบภาษาที่เจ้าของภาษาใช้กัน (authentic) และเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ในการสื่อความหมายในชีวิตจริง มุ่งการสื่อความหมายหรือสนทนาปราศรัยความระคับของสังคม (interaction socially) แต่มิได้หมายความว่าไวยากรณ์ไม่สำคัญ ยังจะต้องเรียนไวยากรณ์อยู่อย่างแน่นอน แต่เป็นการเรียนที่สอดคล้องหรือให้ควบคู่ไปกับหลักการใช้ในแต่ละกรณี ต้องอาศัยกิจกรรม ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมเฉพาะบุคคล และการแสดงบทบาทสมมุติ

ฮอว์ค (Hawkes. 1979 : 21 - 22) กล่าวว่า notional - functional syllabus เป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษซึ่งได้รับการค้นคว้าวิจัย และกล่าวถึงเมื่อสิบกว่าปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะเรื่อง "context of situation" ของเฟิร์ธ (J.R. Firth) ได้รับความสนใจมาก เพราะเกี่ยวข้องกับสื่อสารอย่างสมบูรณ์ดังนี้

ก. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กันระหว่างผู้ร่วมสนทนา ไค้แก คำพูด น้ำเสียง ท่าทาง และบุคลิกภาพ เป็นต้น

ข. วัตถุประสงค์และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ค. ผลของการใช้คำของผู้ร่วมสนทนา

ตัวอย่าง เช่น เมื่อชาวอังกฤษได้ยินคำ "say when" หมายถึง "say when to stop" ในขณะที่ผู้พูดกำลังรินเครื่องดื่มให้แก่ผู้ฟัง เขาก็จะเข้าใจและฝึกเชื่อมโยงเหตุการณ์

สถานที่ และวัตถุที่เกี่ยวข้องได้ก็ นอกจากนั้นยังสามารถเข้าใจถึงความรู้สึกของผู้พูดได้ด้วย ก็
จะเข้าใจทันทีว่า สถานการณ์ที่ประกอบด้วยบุคคลสองคน ฝ่ายหนึ่งกำลังรินเครื่องดื่ม เช่น เติมน้ำ
หรือน้ำผลไม้ ให้แก่อีกฝ่ายหนึ่งด้วยอารมณ์แจ่มใส สำหรับสถานที่อาจจะเขาได้ว่าเป็นในร้านขาย
เครื่องดื่มหรืองานปาร์ตี้ ในส่วนของผู้พูด และผู้ฟังเอง อาจจะเข้าใจเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอย่าง
ดี เมื่อผู้รับบริการพอใจแล้วก็จะใช้คำตอบว่า "when" องค์ประกอบเหล่านี้รวมเรียกว่า
"context of situation" ซึ่งทำให้สามารถสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสม (พิณทิพย์
ทวยเจริญ 2520 : 1 - 2)

คอบสัน (Dobson, 1979 : 2 - 10) อธิบาย notional - functional
syllabus ว่าเป็นกระดูกสันหลัง (backbone) ของภาษา โดยอาศัยหน้าที่พื้นฐานของ
ภาษาคือ การพูด มากกว่าที่จะเพ่งเล็งทางไวยากรณ์ หรือ สถานการณ์ที่มุ่งถ่ายทอดไวยากรณ์ ถึง
นี้ขอบเขตเรียนจึงเกี่ยวข้องกับการพูดในชีวิตประจำวัน เพื่อการสื่อความหมายมากที่สุด เช่น บทเรียน
เกี่ยวกับการแสดงการยอมรับ การแสดงความไม่เห็นด้วย การแสดงความสงสัย และการทำนาย
เป็นต้น โดยนำบทเรียนเหล่านี้เข้ามาแทนที่บทเรียนที่เด็กไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งไม่ใช่
ความสำคัญเท่ากับบทเรียนดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เพราะจุดประสงค์ของการเรียนภาษาก็เพื่อให้สื่อ
ความหมายได้ถูกต้อง เหมาะสม บทเรียนที่จะต้องคัดออกไปจึงได้แก่บทเรียนที่เกี่ยวกับ simple
past tense, adverbs of frequency หรือ relative clauses เป็นต้น แต่มี
ใช้ว่าบทเรียนเหล่านี้เด็กจะไม่ได้เรียนเลย แต่เด็กเรียนโดยที่เขาไม่รู้ตัวว่าเขากำลังเรียน
ไวยากรณ์อยู่โดยอาศัยกิจกรรมเป็นสื่อ

องค์ประกอบหลักของ notional - functional approach ก็คือนotions
และ functions ซึ่ง notions ก็คือ หัวข้อหรือเรื่องที่จะสื่อสาร ส่วน functions
ก็อเราจะใช้ภาษาเพื่อทำอะไร สื่อความหมายอะไร

ตัวอย่างเช่น getting things done (suasion) เป็น function ใหญ่
พวก notions ต่าง ๆ จะได้แก่ requesting somebody to do something,
suggestion a cause of action, offering assistance เป็นต้น

คอบสัน (Dobson. 1979 : 6 - 7) ได้แบ่ง functions ที่มีอยู่ในภาษาต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการสื่อความหมาย ออกเป็น 7 functions ใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้ ซึ่งเป็นเพียงการแบ่งแยกหนึ่งเท่านั้น เพราะการแบ่งออกเป็น functions ทั่ว ๆ นั้นไม่จำกัด

1. การถามและให้รายละเอียด (Requesting and giving information)
2. การแสดงขบวนการที่คิด (Expressing thought process)
3. การแสดงความคิดเห็น (Expressing opinions)
4. การตัดสิน (Making judgement)
5. การแสดงพฤติกรรมของคนอื่น (Modifying people's behaviors)
6. การแสดงความรู้สึกส่วนบุคคล (Expressing personal feelings)
7. การสนทนาปราศรัย ตามระบับของสังคม (Interacting socially)

สิ่งที่ครูจะต้องรู้เป็นเบื้องต้นในการสอนตามแบบ notional - functional approach คือครูต้องรู้ความสนใจ ความสามารถของนักเรียน และรู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนและโรงเรียนให้เป็นประโยชน์ สามารถควบคุมการใช้กิจกรรมได้เหมาะสมตรงกับความต้องการ การกำหนด และชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยครูพยายามให้ความรู้และทักษะ โดยใช้ภาษาที่เป็นแบบ functional ให้เหมาะสม และเป็นที่ยอมรับของสังคม ครูจะต้องให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ต่อไปนี้ (Finocchiaro. 1979 : 18)

1. ใช้กิจกรรมการฟังและการอ่านเพื่อให้นักเรียนสามารถจำและอภิปราย functions ที่ใช้ติดต่อสื่อสารว่าเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม เป็นทางการหรือไม่ เป็นภาษาที่ยอมรับหรือไม่ยอมรับในกิจกรรมนั้น ๆ
2. ให้นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของภาษาที่เขาเรียน รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับ paralinguistic features เช่น หาดทาง น้ำเสียง เป็นต้น
3. ใช้ paralinguistic features เพื่อเดาความหมายหรือสื่อความหมายในโครงสร้างหรือศัพท์ที่เราจำไม่ได้
4. ฟังระลึกร้อยละของการฝึกพูดซ้ำ ๆ ในภาษา จะช่วยไม่เฉพาะด้านการฟัง หรือความเข้าใจเท่านั้น แต่ยังจะช่วยในการพูด และการเขียนอีกด้วย

5. ใช้การ เคารพความหมายจากบริบทในการฟังและการอ่าน
6. พยายามจับความหมายของคำที่เราคุ้นเคยเอาไว้ ตามที่เราได้ยินหรือได้อ่านในเนื้อหา หรือในสถานการณ์ที่แตกต่างออกไป
7. ควบคุมคำพูดของตัวเอง ก็คือต้องมีข้อมูลย้อนกลับ โดยต้องฟังตัวเอง และสังเกตปฏิกิริยาของผู้ฟัง
8. จดจำความแตกต่างทางภาษา และสามารถบอกเหตุผลได้ว่า ทำไมต้องใช้ภาษาอย่างนั้น
9. สังเกตและจดจำความแตกต่างในการออกเสียง รูปแบบ และระดับของคำพูดในกลุ่มคำต่าง ๆ เช่น คำว่า able, ability, unable, inability เป็นต้น

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายได้รับความนิยมนเพราะมุ่งความสามารถในการสื่อความหมายปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้ภาษา และขบวนการในการใช้ภาษา เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่สื่อสารและตอบสนองได้ (Nattinger. 1984 : 391) ดังนั้นในการจัดเนื้อหาจึงมีการคัดเลือกจัดลำดับ และรวมเข้าด้วยกัน ในเรื่องระบบเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และวัฒนธรรม เพื่อให้บทเรียนมีความหมายตั้งแต่บทแรก ๆ อย่างไรก็ตามกฎเกณฑ์ด้านไวยากรณ์ ก็ไม่ได้ถูกทอดทิ้งไปทั้งหมด การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมาย ต้องได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบในเรื่องต่อไปนี้ก่อนจะมีการกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้

1. ความต้องการของผู้เรียนในปัจจุบัน และความต้องการที่หวังไว้ในภายหน้า
2. การเตรียมพร้อมของครูเพื่อที่จะทำให้การสอนได้ผล
3. ทรัพยากรที่มีอยู่ในโรงเรียน และชุมชนนั้น

(Finocchiaro. 1979 : 12)

ฟินอคเคียวโร (Finocchiaro. 1979 : 19 - 20) ได้เสนอตัวอย่างขั้นตอนซึ่งสามารถทำได้ในขั้นที่การสอนเกี่ยวกับการสอนการให้คำแนะนำ (making a suggestion) โดยใช้วิธี notional - functional approach ดังต่อไปนี้

1. เสนอบทสนทนาสั้น ๆ โดยใช้แรงจูงใจก่อน โดยให้สอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน แล้วอภิปรายเกี่ยวกับสถานการณ์ คน บทบาท และสถานที่ ตลอดจนจนความเป็นทางการหรือ

ไม่เป็นทางการของภาษาที่ใช้ในสถานการณ์นั้น ๆ

2. ฝึกทสนทนาโดยการพูดปากเปล่า อาจจะให้พูดซ้ำทั้งห้อง หรือห้อง เป็นกลุ่ม หรือ เป็นรายบุคคลก็ได้
3. ถามและตอบเกี่ยวกับทสนทนานั้น
4. ถามและตอบคำถามเรื่อง เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของนักเรียนแต่ละคน โดยให้ทำตาม คำตอบเกี่ยวข้องกับเนื้อหาบทสนทนานั้น
5. ศึกษาโครงสร้างพื้นฐานในบทสนทนานั้นหนึ่ง โครงสร้าง โดยอาจจะใช้การฝึกปากเปล่า หรือการแสดงละคร เพื่อให้เข้าใจความหมายยิ่งขึ้น
6. สรุป หรือวางกฎเกณฑ์ภาษา ซึ่งปรากฏตามโครงสร้างใน function นั้น ซึ่งต้องประกอบด้วยอย่างน้อย 4 อย่างคือ รูปแบบการพูดและการเขียน ระดับหรือความเหมาะสม ของคำพูด ไวยากรณ์และความหมาย
7. ให้ฝึกกิจกรรมการพูดซ้ำ ประมาณ 2-5 ครั้ง ทั้งขึ้นอยู่กับระดับชั้นเรียน ความรู้ ทางภาษาของนักเรียน และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง
8. ชั้นกิจกรรมการพูด โดยเริ่มจากการพูดที่ผู้สอนควบคุม ไปสู่การพูดที่เป็นอิสระมากขึ้น คือให้นักเรียนพูดเอง
9. จัดบันทึกบทสนทนานั้นลงในสมุด ถ้าไม่มีบทสนทนานี้ปรากฏในหนังสือ
10. ถ้าให้การบ้านแก่นักเรียน ควรควรทำตัวอย่างให้ดู
11. ประเมินผลว่าวันนี้มีนักเรียนใครเรียนอะไรบ้าง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในปี พ.ศ. 2524 ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในวิทยาลัยพลศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นอาจารย์ผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษ และนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ 13 แห่ง ซึ่งสรุปผลการวิจัยไว้ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525 : 92)

สภาพการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านการดำเนินการสอนนั้น อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าให้ทำการศึกษาลักษณะ รวบรวมเนื้อหาวิชาและเตรียมการสอนล่วงหน้า ในด้านการสอนจะเน้นทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียนมากที่สุด โดยให้นักศึกษาทดลองทำแบบฝึกหัดและอภิปรายซ้ำเมื่อนักศึกษายังไม่เข้าใจบทเรียน ส่วนนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอาจารย์มักจะ เน้นทักษะในการฟัง พูด อ่าน เขียนมากที่สุด และนิยมใช้วิธีสอนแบบให้นักศึกษาฟังคำบรรยายและจดงาน ในด้านกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน การใช้แบบเรียนและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนส่วนมากมีความเห็นว่าไม่ได้จัดชุมนุมใด ๆ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน มีการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนโดยเฉพาะหนังสือประกอบการค้นคว้า รูปภาพ เครื่องบันทึกเสียงและหนังสือพิมพ์ ส่วนนักศึกษาที่มีความเห็นว่า อุปกรณ์ประกอบการสอนที่นิยมใช้คือ หนังสือประกอบการค้นคว้า ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่าอุปกรณ์ที่มีอยู่ไม่เพียงพอ กับความต้องการ ในด้านการวัดและประเมินผล อาจารย์ส่วนมากมีความเห็นว่าได้ใช้วิธีวัดผลการเรียนของนักศึกษาโดยให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดโดยเน้นด้านการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด ส่วนนักศึกษามีความเห็นส่วนใหญ่อาจารย์ใช้วิธีวัดผลให้นักศึกษาทำข้อทดสอบข้อเขียนมากที่สุด โดยเน้นด้านความจำ

เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการปรับปรุงการเรียนการสอนทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า การที่พื้นฐานความรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาแตกต่างกันมากเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร อาจารย์และนักศึกษาคงต้องการให้มีการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาวิชา วิธีสอน การปกครองชั้นเรียน หนังสือประกอบบทเรียน คู่มือการสอน การผลิตเอกสารแจกนักศึกษา การจัดหาและการทำอุปกรณ์การสอน รวมทั้งการวัดและประเมินผล

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของอาจารย์กับนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน ปัญหาและความต้องการในการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในปี พ.ศ. 2525 ได้มีการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาเอกอังกฤษระดับปริญญาตรี ในวิทยาลัยครูทั่วประเทศ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525 : 196 - 197) ซึ่งผลการวิจัย

พบว่า ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา และตำราเรียน การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล โดยส่วนรวมแล้วเป็นปัญหาระดับปานกลาง ยกเว้นด้านสื่อการเรียน ซึ่งนักศึกษาเห็นว่า เป็นปัญหาระดับน้อย แต่อาจารย์เห็นว่า เป็นปัญหาระดับปานกลาง สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาแต่ละข้อพบว่า ปัญหาที่อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นว่ายู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ จำนวนชั่วโมงสอน จำนวนหน่วยกิต ปริมาณเนื้อหาวิชา เนื้อหาความรู้ ไวยากรณ์ การฟัง การพูด ส่วนปัญหาที่อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็น เป็นปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือ การให้นักศึกษาทำรายงาน การใช้วิธีสอนแบบหลายคน การจัดทำแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับวิชาภาษาอังกฤษ

ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างอาจารย์และนักศึกษา พบว่า ปัญหาด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ตำราเรียน และด้านสื่อการเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่ด้านการเรียนการสอนและการวัดและการประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะประสบผลสำเร็จได้ ย่อมต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ ด้านประกอบกัน เช่น องค์ประกอบด้านตัวผู้สอน องค์ประกอบด้านตัวผู้เรียน องค์ประกอบด้านหลักสูตรและสื่อการเรียน ตลอดจนองค์ประกอบด้านวิธีสอนและกลเม็ด (techniques) เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนั้นอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทมากที่สุดในการเรียนการสอน จึงต้องมีความรู้ความสามารถที่จะถ่ายทอดให้แก่วิद्यาคือเป็นอย่างไร การวิจัยพบว่าสมรรถภาพที่อาจารย์ภาษาอังกฤษจำเป็นต้องมีเรียงตามลำดับความสำคัญ ได้ดังนี้ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524 : 102)

1. มีความรู้ด้านเนื้อหา และโครงสร้างวิชาภาษาอังกฤษ โดยเน้นที่การมีความรู้อย่างลึกซึ้ง ถูกต้องแม่นยำในเนื้อหาวิชาที่สอน
2. มีทักษะทางภาษาอังกฤษ ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน แต่ให้เน้นที่ทักษะการพูดให้มากที่สุด
3. มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรทั้งหลักการและจุดหมาย นั่นคือ ครูภาษาอังกฤษต้องรู้วัตถุประสงค์ หลักการ และโครงสร้างของหลักสูตรภาษาอังกฤษ
4. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ โดยใช้เทคนิคหรือกลวิธีสอนได้เหมาะสม โดยเน้นที่การมีเทคนิคในการนำเข้าสู่บทเรียนและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

5. มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
6. มีคุณลักษณะและบุคลิกภาพของความเป็นครู โดยเฉพาะ ด้านความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ และกระตือรือร้นต่อการสอน
7. มีความรู้และสามารถใช้จิตวิทยาทั่วไป และจิตวิทยาการเรียนรู้อังกฤษ โดยเน้นความสามารถในการจูงใจ และสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในตัวเอง
8. มีความรู้และสามารถวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน โดยเฉพาะสามารถประเมินผลความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้
9. รู้จักแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อมวลชนและสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ และยอมรับวิทยาการใหม่ ๆ โดยเน้นว่าครูภาษาอังกฤษต้องหาโอกาสศึกษาเพิ่มเติมในสาขาวิชาที่สอน
10. มีความสามารถในการเขียนจุดมุ่งหมายและแผนการสอนเป็นเชิงปฏิบัติการ โดยเฉพาะความสามารถในการจัดเนื้อหาและกิจกรรมได้เหมาะสมกับเวลาแต่ละคาบ
11. มีความสามารถในการใช้และผลิตสื่อการสอน หรือโสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ให้เน้นที่ความสามารถในการเลือกหนังสือแบบเรียน และวัสดุประกอบอื่น ๆ ได้เหมาะสมกับสติปัญญาของผู้เรียน
12. มีความสามารถในการนำความรู้ในวิชาชีพไปบริการสังคม เป็นสมรรถภาพที่มีความจำเป็นน้อยที่สุด

สื่อการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง อาจารย์ผู้สอนควรใช้สื่อการเรียนให้มากที่สุด ไม่ควรสอนตามตำราเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ในเรื่องการใช้สื่อนี้ ได้มีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ (อรสา ปรากฏนคร 2513 : 79 - 80)

1. ครูส่วนใหญ่ยังมีความรู้และประสบการณ์ทางด้านโสตทัศนศึกษาน้อย ถึงแม้จะเห็นได้ว่าครูส่วนมากไม่เคยเข้ารับการอบรมทางด้านโสตทัศนศึกษา และยังมีครูจำนวนหนึ่งที่ไม่มีความรู้ทางด้านโสตทัศนูปกรณ์เลย นอกจากนี้ครูยังไม่เคยเห็นความสำคัญของการใช้โสตทัศนูปกรณ์ในการประกอบการสอนอีกด้วย

2. ครูจำนวนหนึ่งยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้และประโยชน์ของสื่อทัศนูปกรณ์ โดยชี้แจงว่าสามารถสอนได้โดยไม่ต้องใช้อุปกรณ์การสอน และการใช้อุปกรณ์การสอน ทำให้สอนไม่ทันหลักสูตร การเตรียมอุปกรณ์การสอนให้นักเรียนได้เนื้อหาวิชาน้อยไป นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มภาระแก่ครูอีกด้วย

3. สาเหตุและอุปสรรคที่ทำให้ครูไม่ใช้อุปกรณ์การสอนอย่างใดในการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีหลายประการด้วยกัน ได้แก่ การขาดแคลนอุปกรณ์การสอนในโรงเรียน อุปกรณ์ที่โรงเรียนมีอยู่ไม่เหมาะสมกับบทเรียน ครูไม่ถนัดในการใช้และไม่มีเวลาเตรียม จึงคิดว่าการใช้ทำให้เสียเวลาและสอนไม่ทันหลักสูตร นอกจากนี้อุปสรรคที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ โรงเรียนไม่มีงบประมาณสำหรับจัดซื้ออุปกรณ์

4. อุปกรณ์หลายชนิดที่เป็นประโยชน์ในการสอนภาษาอังกฤษ แต่ยังไม่ได้รับความสนใจและทดลองใช้จากครูส่วนใหญ่ ได้แก่ เครื่องเล่นจานเสียง เทป เครื่องบันทึกเสียง ห้องปฏิบัติการทางภาษา การสาธิต หุ่นจำลอง แผนภาพ ส่วนอุปกรณ์ชนิดอื่น ๆ ซึ่งยังไม่ได้รับการใช้เลย ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ การอัดสำเนา และฟิล์มสตรีป

5. โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดอุปกรณ์ที่จำเป็นในการสอนภาษาอังกฤษ เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา เทปบันทึกเสียง เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายภาพทึบแสง และแผนภาพอวัยวะในการออกเสียง

ในการเรียนการสอนวิชาใด ๆ ก็ตาม ย่อมต้องใช้วิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือหลาย ๆ วิธี ประกอบกันโดยเลือกวิธีที่ได้ผลดีที่สุด มาใช้ในการเรียนการสอน รัสเวลล์ ฮาโรลด์ บิชอป (Bishop, 1967 : 2093 - 2094) ได้ทำการศึกษาวิธีสอนภาษาต่างประเทศที่ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐโอเรกอน ปรากฏผลวิจัยดังนี้

1. วิธีสอนที่ครูใช้ได้ผลดีที่สุด ได้แก่ การใช้คนตรี การใช้เพลง การแสดงเรื่องตลกสั้น ๆ และการแสดงละคร รวมถึงการฝึก (drills) การแสดงบทบาท (role playing) และการฝึกฟังพูด

2. วิธีสอนที่ครูใช้ไม่ได้ผล ได้แก่ การให้ท่านแบบฝึกหัด การแปล การใช้วิธีการอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ การใช้วิธีฝึกซ้ำ ๆ มากเกินไป การใช้วิธีฝึกฟังพูดโดยไม่เฝ้าภาพหรือ

ของจริงซึ่งจะช่วยย้ำความเข้าใจให้เห็นมากพอ

3. อุปกรณ์การสอนที่ใช้ไคเดลต์ที่สุดคือ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง เครื่องใช้หุงต้ม ภาพยนตร์และเกมส์ต่าง ๆ

4. วิธีการวัดผลที่ใช้ไคเดลต์ ได้แก่ การถามตอบแบบปากเปล่า วิธีทดสอบโดยให้นักเรียนวาดรูปตามที่ครูสั่ง วิธีเขียนตอบในกระดาษ วิธีสอบจากเทปบันทึกเสียง และการทดสอบโดยใช้เกมส์ต่าง ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับความต้องการภาษาอังกฤษ

ในด้านการสำรวจความต้องการ วิชาภาษาอังกฤษนั้น การสำรวจความคิดเห็นของนิสิต คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษ เทคนิคพบว่า นิสิตส่วนใหญ่สนใจ และชอบเรียนภาษาอังกฤษเทคนิค นิสิตพอใจ เนื้อหาวิชาที่จัดสอนเพราะตรงกับความสนใจ และเป็นประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านตำราทาง วิศวกรรมศาสตร์ ทักษะในการเรียนที่นักศึกษาต้องการมากที่สุด คือทักษะการอ่าน ส่วนทักษะที่เป็นปัญหาสำหรับนักศึกษามากที่สุด คือ การพูด (ชนินฐา กริมหา 2515 : 68 - 69)

การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นเกี่ยวกับโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในคณะนิติศาสตร์ ศิลปศาสตร์ วารสารศาสตร์ และสื่อมวลชน พาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และแผนกอิสระสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา พบว่า ทั้งอาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าภาษาอังกฤษเป็น สิ่งจำเป็นในการศึกษา วิชาเฉพาะ เพราะช่วยในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ควรมีการจัดสอนทั้งภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในสาขาเฉพาะ โดยจัดสอนภาษาอังกฤษทั่วไปในชั้นพื้นฐาน และภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาในระดับสูง การวิจัยพบว่า ทักษะที่ใช้มากที่สุดคือ ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ (กมลรัตน์ จรัสวัฒน์ 2525 :

104 - 106)

176990

การวิจัยเรื่องภาษาอังกฤษระดับมหาวิทยาลัย กับความต้องการของสังคมปัจจุบันปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. ในด้านสภาพการเรียนภาษาอังกฤษ นักศึกษาเห็นว่า ควรให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ ผู้ที่ไต่คะแนนเฉลี่ยสะสมสูงในวิชาภาษาอังกฤษ คือ ผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยความถนัดและความสนใจ

2. ในด้านหลักสูตร นักศึกษาเห็นว่าควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรภาษาอังกฤษอย่างยิ่ง นักศึกษาและหน่วยงานไม่สนับสนุน หรือแสดงความจำเป็นในการเรียนวรรณคดีต่างประเทศใด

3. การวิจัยพบว่าในหน่วยงานต่าง ๆ ภาษาอังกฤษประเทศที่ใช้มากที่สุดคือ ภาษาอังกฤษ รองลงไปคือ จีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส และเยอรมันตามลำดับ

(กัญจน สนิทวานนท์ วิจารณ์ธรณ ทองโสภิต และ ระเบียง ๓ ภาพสิทธิ์ 2523 :

180 - 187)

ผลการสำรวจความต้องการของสังคมต่อการใช้ภาษาอังกฤษพบว่า ในหน่วยราชการ บุคลากรประเภทนักวิชาการใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด ในรัฐวิสาหกิจบุคลากรประเภทนักบริหารใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด ส่วนในบริษัทห้างร้าน ผู้บริหารใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุด โดยเฉลี่ยแล้วหน่วยงานทั้ง 3 ประเภท ใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมาคือ ทักษะการเขียน การฟัง การพูด และการแปล นอกจากนี้ยังพบว่า บริษัทห้างร้านมีแนวโน้มในการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ (อัจฉรา วงศ์ธรรม อูษา กาญจนสถิตย์ และ นิภา สนั่นอากาศจิต 2524 : 281 - 284)

การศึกษาความสอดคล้องระหว่างวิชาภาษาอังกฤษที่สอนในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย กับความต้องการของวงการธุรกิจไทย ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

1. ภาษาอังกฤษธุรกิจ มีความสำคัญต่อวงการธุรกิจไทยมาก ทักษะภาษาอังกฤษที่ใช้ปานกลาง คือ ฟัง พูด และอ่าน ส่วนการแปลใช้น้อย

2. ภาษาโทรพิมพ์และโทรเลข มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารธุรกิจของวงการธุรกิจไทย ในด้านการเขียน อ่าน และแปล

3. เมื่อเปรียบเทียบ ความต้องการของวงการธุรกิจไทย กับทักษะที่สอนในมหาวิทยาลัยของรัฐ และเอกชน ปรากฏว่า

3.1 จุดขาดกรณีมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ที่มีความสอดคล้องมากในด้านการเขียน

3.2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สอนทักษะรวม ฟัง พูด อ่าน และเขียน แต่ใช้เวลาสอนน้อยมาก จนไม่สามารถสนองความต้องการของวงการธุรกิจได้

3.3 วิทยาลัยการค้า มีหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจที่มีความสอดคล้องกับการใช้มากในทุก ๆ ด้านที่สำรวจพบในการใช้คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน และแปล

3.4 วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ มีหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจ ที่มีความสอดคล้องมากในด้านการเขียน การฟัง และการพูด

3.5 วิทยาลัยกรุงเทพ มีหลักสูตรภาษาอังกฤษธุรกิจที่มีความสอดคล้องในด้านการเขียน ฟัง และพูด แต่การพูดที่สอนเป็นการพูดที่จำเป็นต้องใช้ในบริษัท หรือสำหรับผู้ที่จะไปประกอบอาชีพเลขานุการเท่านั้น (มังออร์ สว่างวโรธ 2527 : 121 - 123)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา และศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยพลศึกษา ผนวกกับการศึกษาความต้องการทักษะภาษาอังกฤษในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และแปล ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งแยกดำเนินการวิจัยเป็น 2 ตอน ดังนี้

ก. การศึกษาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา ผู้วิจัยใช้การพรรณาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) โดยดำเนินการตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หนังสือ วารสาร และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในด้านทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และด้านแนวปฏิบัติที่เป็นอยู่ โดยเขียนจากความเชื่อและหลักการเนื้อหาหลักสูตร และสื่อการเรียน วิธีสอน และกลเม็ดตามทฤษฎี

2. วิเคราะห์หนังสือเรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา

3. หาข้อสรุปว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษามีกิจกรรมการเรียนการสอนอะไรบ้าง โดยอาศัยเอกสารและงานวิจัยร่วมกับแนวคิดที่ได้จากประสบการณ์ของผู้วิจัย แล้วนำเสนอข้อมูลร่วมกับผลการวิจัยในตอนอภิปรายผล

ข. การศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา และการศึกษาความต้องการทักษะภาษาอังกฤษในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และแปล ของนักศึกษา ดำเนินการวิจัยดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเดินทางไปวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม อุดรธานี ศรีสะเกษ และชัยภูมิ และให้นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาเหล่านี้ซึ่งเป็น

กลุ่มตัวอย่างวิทยาลัยละ 50 คน รวมทั้งสิ้น 200 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปางมาแล้ว จำนวน 7 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดมาทำเนิการวิเคราะห์

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. เอกสาร หนังสือ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
2. แบบสอบถาม 2 ฉบับ

ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยพลศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบ เป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาค้นต่าง ๆ ดังนี้

ก. ความรู้และความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ข. ความรู้ด้านวิธีสอน

ค. ความรู้ในเรื่องหลักสูตรและการใช้สื่อการเรียน

ง. การวัดผล

แบบสอบถามในส่วนนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ฉบับที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบ เป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อกำหนดวิธีการสอนของอาจารย์ และด้านสื่อการเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความถี่ของการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และแปล เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

การสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร หนังสือ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตลอดจนหลักสูตรภาษาอังกฤษของวิทยาลัยพลศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามสำหรับอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อสอบถามความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในแง่ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านวิธีสอน ความรู้ในเรื่องหลักสูตรและการใช้สื่อการเรียน และการวัดผล
3. สร้างแบบสอบถามสำหรับนักศึกษา เพื่อสอบถามความคิดเห็นที่มีต่ออาจารย์ ในด้านวิธีสอนของอาจารย์ และด้านสื่อการเรียน
4. สร้างแบบสอบถามสำหรับนักศึกษา เพื่อสอบถามความต้องการทักษะภาษาอังกฤษในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และแปล
5. นำแบบสอบถามทั้งหมดที่สร้างขึ้นไปให้ประชาชน และกรรมการแก้ไข
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษามหาสารคาม ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7 คน และนักศึกษาระดับปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2527 จำนวน 200 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

การวิเคราะห์ข้อมูล

- ก. ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอในรูปพรรณาวิเคราะห์

ข. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของนักศึกษา และความต้องการทักษะภาษาอังกฤษ ทำเนิการวิเคราะห์ดังนี้

1. แจกแจงความถี่ของแต่ละระดับความคิดเห็น โดยกำหนดค่าน้ำหนักของข้อคำถามดังนี้

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5
มาก	มีค่าเท่ากับ	4
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3
น้อย	มีค่าเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1

2. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของแต่ละระดับความคิดเห็น โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ดังนี้

4.6 - 5.0	หมายความว่า	มากที่สุด
3.6 - 4.5	หมายความว่า	มาก
2.6 - 3.5	หมายความว่า	ปานกลาง
1.6 - 2.5	หมายความว่า	น้อย
1.0 - 1.5	หมายความว่า	น้อยที่สุด

3. นำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทนค่าเฉลี่ยน้ำหนักค่าคอม

- x แทนค่านำหนักค่าตอบเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ในแต่ละระดับชั้น
- f แทนจำนวนผู้ตอบแต่ละข้อคำถาม
- n แทนจำนวนผู้ตอบทั้งหมด
- (ประกอบ กรรณสูตร 2525 : 82 - 83)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ตอน

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หนังสือ Practice and Progress
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ในวิทยาลัยพลศึกษา
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หนังสือ Practice and Progress

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนพบว่าวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้หนังสือ Practice and Progress ซึ่งแต่งโดย G.G. Alexander (Alexander, 1980 : 1 - 232) เป็นหนังสือเรียน หนังสือเล่มนี้มีทั้งหมด 232 หน้า แบ่งออกเป็น 4 หน่วยใหญ่ ในแต่ละหน่วยจะประกอบด้วยเนื้อเรื่อง (passages) ให้นักศึกษาอ่านหน่วยละ 24 เรื่อง วิทยาลัยพลศึกษาใช้หนังสือเล่มนี้สำหรับสอนถึง 3 รายวิชา คือ รายวิชาอังกฤษ 101 จะเรียนเนื้อหาในหน่วยที่ 1 ซึ่งมีเนื้อเรื่องให้อ่าน จากบทที่ 1 ถึงบทที่ 24 รายวิชา อังกฤษ 102 จะเรียนเนื้อหาในหน่วยที่ 2 จากเนื้อเรื่องบทที่ 25 ถึงบทที่ 48 และรายวิชา อังกฤษ 203 จะเรียนเนื้อหาในหน่วยที่ 3 เริ่มจากบทที่ 49 ถึงบทที่ 72 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้สอนว่าสอนได้มากหรือน้อย บางทีอาจารย์ผู้สอนอาจข้ามไม่สอนบทใดบทหนึ่งก็ได้ ผู้สอนจะเป็นผู้เลือกและตัดสินใจเองตามความเหมาะสม

1. คำนเนื้อเรื่อง เนื้อเรื่องที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้จัดเป็นเนื้อเรื่องเอนกประสงค์ (multi - purpose text) เพราะประมวลเอาเนื้อเรื่องที่น่าสนใจในสาขาวิชาต่าง ๆ มารวมไว้ในหนังสือเล่มนี้ เนื้อเรื่องจึงมีทั้ง "Over the South Pole", "Volcanoes", "A Car Called "Bluebird"" และ "After the Fire" เป็นต้น ความยาวของเนื้อเรื่องแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ ถ้าเป็นเนื้อเรื่องในหน่วยที่หนึ่งจะมีความยาวประมาณ 100 คำ ส่วนในหน่วยที่ 2, 3 และ 4 จะมีความยาวประมาณ 140, 160 และ 180 คำตามลำดับ การเรียงลำดับเนื้อเรื่องในหนังสือจะพยายามลำดับจากเรื่องที่ย้ำไปสู่เรื่องที่ยาก เช่น เกี่ยวกับการเรียงลำดับคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ เช่น ในหน่วยที่ 1 บทที่ 1 จะเป็นเรื่อง "A Private Conversation" ซึ่งมีความง่ายแล้วจะค่อย ๆ ยากขึ้นในบทต่อ ๆ ไป เป็นที่น่าสังเกตว่าเนื้อเรื่องที่ปรากฏในหนังสือเล่มนี้ส่วนมากจะห่างไกลจากประสบการณ์ของผู้เรียนซึ่งเป็นนักศึกษาไทย เช่นเรื่อง "An Exciting Trip" ก็เกี่ยวข้องกับประเทศออสเตรเลียเป็นส่วนใหญ่หรือเรื่อง "A Famous Clock" ก็เป็นเรื่องเกี่ยวกับนาฬิกา "Big Ben" ทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามเนื้อเรื่องที่ปรากฏจะไม่เกี่ยวข้องกับชีวิตและวัฒนธรรมของสังคมไทย และอยู่ห่างไกลจากประสบการณ์ของนักเรียนไทย แต่ในการเรียนภาษาอังกฤษนี้ นักศึกษาก็ควรมีโอกาส

ไ้ศึกษาเกี่ยวกับภูมิภาค วัฒนธรรม และวิถีชีวิตในสังคมของเจ้าของภาษาก่อน เพราะจะทำให้ นักศึกษามีความเข้าใจสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเจ้าของภาษาได้ดียิ่งขึ้น

ตัวอย่างเนื้อเรื่อง "An Exciting Trip"

I have just received a letter from my brother, Tim. He is in Australia. He has been there for six months. Tim is an engineer. He is working for a big firm and he has already visited a great number of different places in Australia. He has just bought an Australian car and has gone to Alice Springs, a small town in the center of Australia. He will soon visit Darwin. From there, he will fly to Perth. My brother has never been abroad before, so he is finding this trip very exciting. (Alexander, 1980, p. 19)

เนื้อเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับเมืองต่าง ๆ ในประเทศออสเตรเลีย และเนื้อเรื่องใหม่อื่น ๆ ก็ไม่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของสังคมไทย ไม่มีเนื้อเรื่องใดเกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาเลย ซึ่งก็เป็นข้อดีในแง่ที่ที่นักศึกษาจะได้ศึกษาเรื่องอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาของคนเมื่อจะต้องไปพบชาวต่างประเทศ หรือต้องใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริงจะได้ประโยชน์จากอุปสรรคและศัพท์ต่าง ๆ ที่เรียนมา แต่ก็ควรจะมีคำกริยาอื่นอีกสัก 1 เล่ม ที่มีเนื้อหาและศัพท์ที่จะใช้เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาบ้าง ซึ่งจะตรงกับวิชาชีพ และเกิดประโยชน์ก่อนนักศึกษามากขึ้น เช่น นักศึกษาควรได้เรียนเนื้อเรื่องเกี่ยวกับประวัติกีฬาฟุตบอล ชื่อประวัติของนักยิมนาส คิกสที่มีชื่อเสียง หรือเนื้อเรื่องเกี่ยวกับวิธีปฐมพยาบาล ความรู้เกี่ยวกับการเรียนเนื้อเรื่องทั่วไป เพื่อให้ให้นักศึกษามีความรู้ทั้งในเรื่องทั่วไป และในวิชาชีพของตน

2. คำศัพท์ ศัพท์ที่ปรากฏในหน่วยที่ 1 และ 2 จะเรียงตามลำดับคำภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความจำเป็นในการใช้โดยทั่วไป ซึ่งรวบรวมและเรียบเรียงโดย Dr. Michael West แต่ศัพท์ในหน่วยที่ 3 เป็นต้นไป จะไม่เรียงตามความจำเป็นในการใช้ ผู้แต่งหนังสือจะเลือกใช้คำที่ตนเห็นเหมาะสม และจะค่อย ๆ ยกขึ้นตามลำดับตามความคิดเห็นของผู้แต่ง อย่างไรก็ตาม ไรก็ตาม ศัพท์ที่ปรากฏก็มีลักษณะเช่นเดียวกับเนื้อเรื่องในหนังสือ คือ เป็นศัพท์ทั่วไป

ตัวอย่างศัพท์ที่ปรากฏในเรื่อง "An Exciting Trip"

1. receive
2. engineer
3. firm
4. center
5. abroad
6. trip
7. exciting (Alexander, 1980 : 19)

ศัพท์เหล่านี้ เป็นศัพท์ทั่ว ๆ ไป ถึงแม้จะไม่เกี่ยวข้องกับสาขาพลศึกษา และสุขศึกษา ที่นักศึกษาเรียน นักศึกษาก็ควรได้เรียนเกี่ยวกับศัพท์เหล่านี้ แต่ในขณะที่เด็วยกกันก็ควรจะมีเอกสาร การเรียนที่สอนให้เข้าใจและรู้จักใช้ศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของผู้เรียน เช่น ศัพท์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสรีรวิทยา นันทนาการ และโภชนาการ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้ศัพท์ทั่วไปเพื่อ สื่อความหมายในเรื่องทั่วไป และใช้ศัพท์เฉพาะ เพื่อสื่อความหมายในวิชาชีพของตนได้

3. กำนโครงสร้างทางไวยากรณ์ กล่าวได้ว่าหนังสือเล่มนี้ จัดอยู่ในประเภท

Structural - Based - Text เพราะมุ่งสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์มากกว่าที่จะได้ นักศึกษามีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร เพราะในเนื้อเรื่องปรากฏนั้นจะสอดแทรกโครงสร้างทางไวยากรณ์ไว้ภายใน โดยเริ่มจากโครงสร้างที่ง่าย ไปสู่โครงสร้างที่ยากขึ้นตามลำดับ เช่นในหน่วยที่ 1 บทที่ 1 จะสอดแทรกเรื่อง Word Order in Simple Statements ไว้ในเรื่อง "A Private Conversation" ในหน่วยที่ 1 บทที่ 13 จะสอนเรื่อง The Future Continuous ไว้ในเนื้อเรื่อง "The Greenwood Boys" จนกระทั่ง ในหน่วยที่ 3 บทที่ 69 จะสอนเรื่อง The Passive ไว้ในเนื้อเรื่อง "But Not Murder!" ซึ่งไวยากรณ์จะค่อย ๆ ยากขึ้นตามลำดับ

ตัวอย่างโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เสนอในเรื่อง "An Exciting Trip"

1. I have just received a letter from my brother, Tim.
2. He has been there for six months.

3. He has already visited a great number of different places.
4. He has just bought an Australian car and has gone to Alice Springs.
5. My brother has never been abroad before.

เห็นได้ชัดเลยว่าโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เสนอในเรื่องนี้ คือโครงสร้างของ Present Perfect Tense นั่นเอง เนื้อเรื่องจึงพยายามที่จะบรรจุ โครงสร้างตามประโยคชนิดเหล่านี้ลงไปให้มากที่สุด เพื่อจะได้เป็นแบบให้นักศึกษาได้จดจำนั่นเอง นอกจากจะเสนอโครงสร้างของไวยากรณ์ในเรื่องแล้ว ในแต่ละบทยังมี "Key Structures" ซึ่งนำมาจากเนื้อเรื่องในแต่ละบท ซึ่งเป็นการขมุกขมูยแก่ทางไวยากรณ์ไว้ในตอนท้ายโดยเฉพาะ

ตัวอย่างประโยค "Key Structures" จากเรื่อง "An Exciting Trip"

1. He has retired now.
2. Have you ever been to Australia.?
3. Have you read any good books lately. ?
4. I haven't been very successful so far.

5. The train has not arrived yet. (Alexander, 1980 ; 19)

การที่หนังสือเล่มนี้เน้นการสอนกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์มากเกินไป ทำให้ทักษะด้านอื่น ๆ ของนักศึกษา เช่น การฟัง พูด อ่าน และเขียน ต้องถดถอยลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูดและการสนทนา

4. ด้านกิจกรรมและแบบฝึกหัด ถึงแม้ว่าจะมีแบบประกอบการใช้หนังสือเล่มนี้ถึง 2 ชุด ชุดหนึ่งสำหรับฝึกฟังพูดในบทเรียน และอีกชุดหนึ่งสำหรับฝึก drills เป็นบางครั้ง แต่ปรากฏว่าในสถานการณ์จริงนั้น ทั้งอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา ไม่มีผู้ใดมีแบบทั้งสองชุดนี้เลย จะมีเฉพาะหนังสือเท่านั้น ถึงแม้ว่าหนังสือจะเสนอขั้นตอนการสอนในแต่ละบทเรียนเป็นตัวอย่างเอาไว้ แต่ในทางปฏิบัตินั้น อาจารย์ผู้สอนเท่านั้นที่จะตัดสินใจเลือกกิจกรรม และดำเนินการสอนอย่างไร ซึ่งก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีคืออาจารย์มีอิสระในการสอน ข้อเสียคือ อาจารย์บางคนไม่ได้เพิ่มเติมอะไรเลย จะทำแต่แบบฝึกหัดท้ายบท ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดเกี่ยวกับไวยากรณ์เป็นส่วนมาก โดย

ถามจากเนื้อเรื่องที่อ่าน คำถามจะเลือกมาจาก "Key Structures" และ "Special Difficulties"

ตัวอย่างแบบฝึกหัดซึ่งถามในเรื่อง "An Exciting Trip"

1. What has the writer just received from his brother, Tim ?
2. Is Tim an engineer, or is he a doctor ?
3. How long has he been in Australia ?
4. Has he already visited many places or not ?
5. Where is he now ?
6. Has Tim ever been abroad before or not ?

จะเห็นว่าแบบฝึกหัดนี้ต้องการคำตอบตามโครงสร้าง present perfect tense เพื่อให้ให้นักศึกษาคจำโครงสร้างนี้ให้ได้ โดยให้มองเห็นความแตกต่างจากโครงสร้าง present simple tense ในข้อ 2 และ ข้อ 5.

ตัวอย่างแบบฝึกหัดที่นำมาจาก "Key Structures" จากเรื่อง "An Exciting Trip" (Alexander. 1980 : 19)

Write these sentences. Put the words in brackets in the right place.

1. I have had breakfast. (just)
2. He has been in prison. (for six months)
3. The police have not caught the thief. (yet)
4. You have asked that question three times. (already)
5. Have you been to Switzerland ? (ever)

จะเห็นได้ว่าแบบฝึกหัดนี้ก็ยังคงเน้นโครงสร้างทางไวยากรณ์เรื่อง present perfect tense อยู่เหมือนเดิม เพียงแต่เปลี่ยนมาเป็นการทำแบบฝึกหัดโดยใช้การเขียนตอบเท่านั้น ความรู้ที่ได้จึงมีเฉพาะด้านไวยากรณ์ การแสดงออกและการสื่อสารในแนวอื่นยังขาดอยู่เป็นอันมาก

5. ความเหมาะสมของหนังสือในการนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนตามหลักสูตร
 วิชาภาษาอังกฤษของวิทยาลัยพลศึกษา กรมพลศึกษาเลือกหนังสือ Practice and Progress
 เป็นหนังสือเรียนในวิทยาลัยพลศึกษา โดยไม่สอดคล้องกับแนวโน้มการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 ในปัจจุบันเพราะหนังสือเล่มนี้มุ่งสอนความเข้าใจในการอ่าน และสื่อสารในแง่ไวยากรณ์เป็นส่วน
 มาก ไม่ได้ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารด้านอื่น ๆ เช่น ด้านการพูดและสนทนา การจับ
 เนื้อหาก็คงไม่เข้าในลักษณะ Notional-Functional-Based Text จึงไม่เหมาะสม
 ที่จะใช้กับวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร ด้านเนื้อเรื่องและคำศัพท์ที่ปรากฏเหมาะสมที่จะใช้ในการสอน
 ภาษาอังกฤษทั่วไป (general English) ในวิทยาลัยพลศึกษาได้ แต่หากต้องการให้นัก
 ศึกษาสามารถพูดสื่อสาร ได้ดีกว่าที่เป็นมาแล้ว กรมพลศึกษาจะทอ้งคัดเลือกหรือเขียนหนังสือขึ้นมาใหม่
 โดยจัดเนื้อหาออกมาในรูป functions ที่เหมาะสม และสัมพันธ์กับสาขาที่นักศึกษาเรียน เช่น
 ใน function เกี่ยวกับการ encouraging อาจเสนอบทเรียนและการฝึกพูด เช่น
 ตัวอย่างดังต่อไปนี้

Encouraging

ที่มา . Jon Blundell, Jonathan Higgins and Nigel Middlemiss
 1982. p.144

จากสถานการณ์และ function ที่กำหนดอยู่เรียนจะสามารถแสดงบทบาทสมมุติและพูดคำว่า Well done ! หรือ Now shoot ! ได้ หรืออาจารย์ผู้สอนอาจจะสมมุติสถานการณ์อื่น ๆ เช่น นักศึกษาคณะหนึ่งปั่นจักรยานไปกับเพื่อน ในขณะที่กำลังปั่นขึ้นเนินเขาปรากฏว่าเพื่อนเกิดความหุดดอย แต่เนื่องจากนักศึกษาไม่ต้องการจะหยุดพักเพราะกลัวจะต่ำก่อนในสถานการณ์อย่างนี้ อาจารย์สามารถสอนให้นักศึกษาพูดให้กำลังใจแก่เพื่อนได้เหมาะสมหลาย ๆ แบบโดยอาจจะพูดว่า You can do it !, Come on !, Go on !, Stick to it !, Keep it up !, Keep at it !, Don't give up (now) !, หรือ Nearly there ! เป็นต้น

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัย พลศึกษา

ในปี พ.ศ. 2524 ฎากา ชีระวิภาวี (ฎากา ชีระวิภาวี 2524 : 80 - 83) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ของวิทยาลัยพลศึกษา ในวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศ 13 แห่ง ซึ่งจะวิเคราะห์ผลการวิจัยดังนี้

1. เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในด้านการดำเนินการสอนพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่เมื่อได้รับมอบหมายให้สอนจะทำการศึกษาหลักสูตรและรวบรวมเนื้อหาวิชาเพื่อเตรียมการสอนไว้ก่อน โดยเตรียมการสอนล่วงหน้าเป็นเวลา 1 วัน ถึง 1 สัปดาห์ ซึ่งการเตรียมการสอนนั้น นับว่าเป็นสิ่งที่ดีในการสอน เพราะจะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนที่วางไว้ และดำเนินไปอย่างราบรื่น อย่างไรก็ตาม วิทยาลัยพลศึกษาถือว่าเป็นสถานบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง ดังนั้นจึงไม่จำเป็นสำหรับอาจารย์ในระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่จะต้องเตรียมการสอนทั้งระยะสั้นและระยะยาว เพราะอาจารย์ผู้สอนย่อมมีความรู้ความสามารถในการสอนวิชาของตนเป็นอย่างดี และมีอิสระและวิจารณ์งานของตนเอง เพราะอาจารย์บางคนมีประสบการณ์ในการสอนมาเป็นเวลาหลายปี จึงรู้ว่าวิชาที่จะสอนนั้น จะเตรียมเนื้อหาใด อย่างไร ใช้เวลาเท่าใด การวิจัยยังพบว่าวิธีสอนที่อาจารย์นิยมใช้ คือการให้นักศึกษาทดลองทำแบบฝึกหัด ส่วนนักศึกษากลับเห็นว่า อาจารย์นิยมใช้วิธีสอนแบบให้ฟังคำบรรยายและจดงาน ซึ่งเป็นความคิดเห็นที่ขัดแย้งกัน บางครั้งอาจารย์ผู้สอนมีการแจกเอกสารประกอบโดยอธิบาย ชยบายข้อความให้ควย ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วพบว่า ลักษณะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็ต้องทำเช่นนี้แล้ว นั่นคือ อาจารย์เป็นแบบบรรยาย นักศึกษาก็ท่องฟัง และจดบันทึกลงในสมุดของตน และลงท้ายด้วยการทำแบบฝึกหัดเพื่อให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ในสิ่งที่อาจารย์ผู้สอนได้ถ่ายทอดให้ แต่มีข้อที่น่าสังเกต คือ เอกสารที่อาจารย์ผู้สอนแจกให้นักศึกษานั้น ส่วนมากมักจะเป็นการสรุปกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ให้นักศึกษาหลังจากที่ได้เรียนไวยากรณ์จบลงแล้ว หรือไม่ก็เป็นการแจกเนื้อหาเพื่อการอ่านจับใจความสำคัญ เป็นส่วนมาก ซึ่งเป็นไปตามแนวของหลักสูตร และตำราที่เลือกมาให้ใช้

2. คำนึงกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นตรงกันว่า กิจกรรมประกอบการเรียนการสอนที่นักศึกษาเข้าร่วมเป็นบางครั้ง คือ การฝึกใช้พจนานุกรม อาจารย์ส่วนมากไม่ได้จัดชุมนุมใด ๆ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอน เนื่องจากถือเป็นข้อห้ามของวิทยาลัย ลำพังการฝึกใช้พจนานุกรมอย่างเดียวย่อมไม่เพียงพอสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ดังนั้นควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากขึ้น เช่น จัดตั้งชุมนุมภาษาอังกฤษ ซึ่งปัจจุบันไม่เป็นข้อห้ามอีกต่อไปแล้ว เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาที่มีความสนใจวิชาภาษาอังกฤษได้เข้ามาร่วมมือกันดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้สะดวกขึ้น นอกจากนี้อาจจัดให้มีการแสดงละครภาษาอังกฤษ การอภิปราย หรือการเชิญชาวต่างประเทศมาร่วมสนทนากับนักศึกษาเป็นบางครั้ง ทั้งนี้เพื่อไม่ให้เสียเวลาในการเรียนการสอนมากเกินไป หรืออาจจัดกิจกรรมในเทศกาลที่สำคัญต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันคริสตมาส เป็นต้น การวิจัยยังพบอีกว่านักศึกษามีความเห็นว่าการใช้หนังสือแบบเรียนที่วิทยาลัยพลศึกษากำหนดให้เป็นหนังสือประกอบการสอน ในเรื่องนี้นับเป็นความจำเป็นของอาจารย์ที่ไม่สามารถนำหนังสือเล่มอื่น ๆ มาประกอบการสอนได้ เพราะการที่มีหนังสือเรียนอยู่แล้ว 1 เล่ม แค่วิโม่งสอนมีน้อยมาก ทำให้อาจารย์ผู้สอนต้องจำยอมใช้หนังสือเรียนเพียงเล่มเดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามอาจารย์ผู้สอนอาจจะแนะนำหนังสือประกอบการสอนเล่มอื่น ๆ แก่นักศึกษาที่สนใจ เพื่อให้เขาไปศึกษาค้นคว้าเองก็ได้

3. ในด้านการวัดและประเมินผล พบว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาส่วนมากใช้วิธีการวัดผลโดยให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด รองลงมาคือให้ทำข้อสอบข้อเขียนเพื่อวัดประสิทธิภาพในการเรียนของนักศึกษา ส่วนนักศึกษากลับมีความเห็นว่าส่วนใหญ่แล้วอาจารย์วัดผลนักศึกษาโดยเน้นวัดผลด้านความจำ ซึ่งจริง ๆ แล้วก็เป็นอย่างนี้ เพราะในการเรียนภาษานั้น ความจำแทบจะเป็นหลักแรกของการเรียนภาษา ทั้งอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นตรงกันว่า ช่วงเวลาที่นิยมทำการทดสอบบ่อยที่สุด คือ เมื่ออาจารย์สอนจบบทเรียนแต่ละบท และส่วนมากจะใช้วิธีทำการทดสอบย่อยเพื่อเก็บคะแนน จะเห็นว่าวิธีการวัดผลของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันก็ยังใช้วิธีการเหล่านี้อยู่ คือมีการสอบข้อเขียนทั้งปรนัยและอัตนัย ส่วนการทำแบบฝึกหัดนั้น อาจถือได้ว่า

เป็นหัวใจของการวัดผลวิชาภาษาอังกฤษเลยก็ได้ เพราะอาจารย์ผู้สอนมักจะทำให้ท่านแบบฝึกหัดท้ายบทแทบทุกชั่วโมง เมื่อทำแล้วก็จะตรวจให้คะแนนตามนั้น โดยถือเป็นคะแนนเก็บระหว่างภาคเรียนเพื่อไปประเมินผลในตอนปลายภาคเรียน การทำแบบฝึกหัดถือเป็นสิ่งที่ดี และจำเป็นในการเรียนภาษาเพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู่มากขึ้น ทั้งยังสามารถตรวจสอบความผิดพลาดหรือข้อบกพร่องที่เกิดจากการเรียนของตนเองได้ สาเหตุหนึ่งที่นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้ผล เกิดจากการไม่ได้ทำแบบฝึกหัดนั่นเอง หรือได้ทำแต่ไม่เพียงพอ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา ควรให้นักศึกษาได้ทำแบบฝึกหัดมากขึ้น และการท่องจำก็จะต้องมีอยู่

4. ในค่านอุปกรณประกอบการสอน ทั้งอาจารย์และนักศึกษาล้วนให้ความสนใจตรงกันว่า อุปกรณประกอบการสอนที่นิยมใช้คือ หนังสือประกอบการค้นคว้า แต่อาจารย์มีความเห็นเพิ่มเติมว่า นอกจากนี้แล้วยังใช้รูปภาพ เครื่องบันทึกเสียง และหนังสือพิมพ์เป็นอุปกรณด้วย ในเรื่องอุปกรณการสอนนั้นเห็นว่า เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อย่างน้อยที่สุด วิทยาลัยพลศึกษาควรใช้เครื่องบันทึกเสียงเพื่อฝึกการฟังพูด ซึ่งจะช่วยได้มาก ปัจจุบันนี้มีสื่อหลายประเภทที่ใช้ได้ผลดี เช่น ฟิล์มสตริป ภาพยนตร์ วีดีโอเทป และเครื่องฟังเทปแบบ walkman ซึ่งราคาไม่แพงจนเกินไปนัก สามารถนำคิควไปมกได้สะดวก ผู้สอนควรจัดหาสื่อเหล่านี้มาใช้เป็นอย่างยิง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 3.1 สถานภาพผู้ตอบ

ตอนที่ 3.2 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา

ตอนที่ 3.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3.4 ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษในต่างต่าง ๆ ของนักศึกษา

ตอนที่ 3.1 สถานภาพผู้ตอบ

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา มหาสารคาม อุดรธานี ศรีสะเกษ และชัยภูมิ ในปีการศึกษา 2527 จำนวน 7 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 4 คน เป็นผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมาเป็นเวลา 1 - 5 ปี จำนวน 4 คน และสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเวลา 6 - 10 ปี จำนวน 3 คน ส่วนด้านคุณวุฒิการศึกษานั้นปรากฏว่า เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ในจำนวน 5 คนนี้ เรียนวิชาโทภาษาไทยจำนวน 2 คน เรียนวิชาโทบรรณารักษ์ ภูมิศาสตร์ และการศึกษา อย่างละ 1 คน ส่วนอีก 2 คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท โดยสำเร็จปริญญาโทสาขาบริหารการ ศึกษา และสาขาพลศึกษา อย่างละ 1 คน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา มีจำนวนทั้งหมด 200 คน แยกเป็นเพศชาย 147 คน เพศหญิง 53 คน เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 17 - 19 ปีจำนวน 86 คน อายุระหว่าง 20 - 22 ปี จำนวน 109 คน และเป็นผู้ที่มีอายุมากกว่า 22 ปีขึ้นไปจำนวน 5 คน

ตอนที่ 3.2 ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา

ตาราง 1 ความรู้และความสามารถทางภาษาอังกฤษของอาจารย์

ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของอาจารย์	\bar{x}	ความหมาย
1. ความรู้และความสามารถด้านการฟัง	3.00	ปานกลาง
2. ความรู้และความสามารถด้านการพูด	3.00	ปานกลาง
3. ความรู้และความสามารถด้านการอ่าน	3.42	ปานกลาง
4. ความรู้และความสามารถด้านการเขียน	2.85	ปานกลาง
5. ความรู้และความสามารถด้านการแปล	3.00	ปานกลาง

จากตาราง 1 อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเห็นว่า ตนเองมีความรู้และความสามารถทางภาษาอังกฤษในด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล ในระดับปานกลาง ความรู้ความสามารถที่อยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือด้านการอ่าน ($\bar{x} = 3.42$) รองลงมาคือ ด้านการฟัง การพูด และการแปล ($\bar{x} = 3.00$) อันดับสุดท้ายคือ ความรู้ความสามารถด้านการเขียน ($\bar{x} = 2.85$)

ตาราง 2 ความรู้และวิธีการสอนของอาจารย์

ความรู้และวิธีการสอนของอาจารย์	\bar{x}	ความหมาย
1. ความรู้ในวิธีการสอนแบบแปลไวยากรณ์ (Grammar - Translation Method)	4.00	มาก
2. ความรู้ในวิธีการสอนแบบฟังพูด (Aural - Oral Approach)	3.00	ปานกลาง
3. ความรู้ในวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)	2.71	ปานกลาง
4. ทานใช้วิธีการสอนแบบแปลไวยากรณ์	4.28	มาก
5. ทานใช้วิธีการสอนแบบฟังพูด	2.85	ปานกลาง
6. ทานใช้วิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร	2.85	ปานกลาง

จากตาราง 2 อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองมีความรู้ในวิธีการสอนแบบแปลไวยากรณ์ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$) และเห็นว่าตนเองมีความรู้ในวิธีการสอนแบบฟังพูดและความรู้ในวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลาง ในด้านวิธีสอน อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบแปลไวยากรณ์ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.28$) วิธีสอนที่อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษใช้ในระดัμπานกลางคือการสอนแบบฟังพูด และการสอนเพื่อการสื่อสาร ($\bar{x} = 2.85$)

ตาราง 3 ความรู้ในเรื่องหลักสูตรและการใช้สื่อการเรียนของอาจารย์

ความรู้เรื่องหลักสูตรและสื่อการเรียน	\bar{x}	ความหมาย
1. ท่านเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในระดับใด	3.85	มาก
2. ท่านเข้าใจเนื้อหาของหลักสูตรในระดับใด	3.71	มาก
3. ท่านใช้กิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรในระดับใด	2.71	ปานกลาง
4. ท่านเข้าใจและใช้แนวประเมินผลตามหลักสูตรในระดับใด	3.41	ปานกลาง
5. ท่านใช้สื่อการเรียนระดับใด	3.00	ปานกลาง
6. ท่านใช้สมุดแบบฝึกหัด (workbook) ในระดับใด	3.14	ปานกลาง
7. ท่านใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาในระดับใด	1.85	น้อย
8. ท่านใช้การบันทึกเสียงในระดับใด	2.42	น้อย
9. ท่านใช้ภาพยนตร์หรือฟิล์มสกริปประกอบการสอนระดับใด	1.14	น้อยที่สุด
10. ท่านใช้ของจริงและรูปภาพประกอบการสอนระดับใด	2.85	ปานกลาง

จากตาราง 3 อาจารย์สอนภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองเข้าใจจุดมุ่งหมาย และเนื้อหาของหลักสูตรในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$ และ 3.71 ตามลำดับ) และเห็นว่าตนเองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร ใช้แนวประเมินผลตามหลักสูตร ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน และสมุดแบบฝึกหัดในระดับปานกลาง ส่วนการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาและการใช้การบันทึกเสียง อาจารย์สอนเห็นว่าอยู่ในระดับน้อย การใช้ภาพยนตร์หรือฟิล์มสกริปประกอบการสอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x} = 1.14$)

ตาราง 4 ระยะเวลาและวิธีการวัดผลของอาจารย์

ระยะเวลาและวิธีการวัดผล	\bar{X}	ความหมาย
1. ทานวัดผลนักศึกษาทุกครั้งหลังเรียนจบแต่ละบทเรียน	3.85	มาก
2. ทานวัดผลนักศึกษาสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	2.57	น้อย
3. ทานวัดผลนักศึกษาเดือนละ 1 ครั้ง	2.85	ปานกลาง
4. ทานวัดผลนักศึกษาเทอมละ 1 ครั้ง	1.85	น้อย
5. ทานวัดผลนักศึกษาโดยใช้ข้อสอบแบบปรนัย	4.71	มากที่สุด
6. ทานวัดผลนักศึกษาโดยใช้ข้อสอบแบบอัตนัย	2.71	ปานกลาง
7. ทานวัดผลโดยให้นักศึกษาฟัง แล้วสรุปเรื่องที่ฟัง	3.00	ปานกลาง
8. ทานวัดผลโดยให้นักศึกษาพูดตามหัวข้อที่กำหนด	3.00	ปานกลาง
9. ทานวัดผลโดยการให้นักศึกษาอ่านเพื่อเข้าใจความสำคัญ	3.85	มาก
10. ทานวัดผลโดยการให้นักศึกษาเขียนตามหัวข้อที่กำหนด	3.14	ปานกลาง

จากตาราง 4 อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษวัดผลนักศึกษาทุกครั้งหลังเรียนจบแต่ละบทเรียน ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) วัดผลนักศึกษาเดือนละ 1 ครั้ง ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.85$) ส่วนการวัดผลนักศึกษาสัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือเทอมละ 1 ครั้ง อยู่ในระคน้อย อาจารย์ผู้สอนวัดผลนักศึกษาโดยใช้ข้อสอบแบบปรนัยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$) และใช้ข้อสอบแบบอัตนัยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$) ส่วนวิธีการวัดผลนั้น อาจารย์ผู้สอนเห็นว่าตนเองวัดผลโดยการให้นักศึกษาอ่านเพื่อเข้าใจความสำคัญในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) วิธีการวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้ในระดับปานกลางคือ วัดผลโดยให้นักศึกษาสรุปเรื่องที่ฟัง ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด และให้เขียนตามหัวข้อที่กำหนด

ตอนที่ 3.3 ความคิดเห็นของนักศึกษาวិทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตาราง 5 วิธีการสอนของอาจารย์ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

วิธีการสอนของอาจารย์	\bar{x}	ความหมาย
1. วิธีการสอนของอาจารย์ช่วยให้ท่านเข้าใจภาษาอังกฤษ	3.32	ปานกลาง
2. ขณะทำการสอนอาจารย์ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษสื่อความหมาย	2.93	ปานกลาง
3. ขณะทำการสอนอาจารย์ผู้สอนใช้ภาษาไทยสื่อความหมาย	3.41	ปานกลาง
4. วิธีการสอนอาจารย์ใช้วิธีบรรยาย	3.48	ปานกลาง
5. วิธีการสอนอาจารย์ใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ	2.74	ปานกลาง
6. ในการสอนนักศึกษามีโอกาสทำงานเป็นกลุ่ม	2.57	น้อย
7. นักศึกษามีโอกาสได้วางแผนการเรียนการสอนกับอาจารย์ผู้สอน	2.09	น้อย
8. นักศึกษามีโอกาสจัดกิจกรรมทางวิชาการภาษาอังกฤษ	1.86	น้อย
9. อาจารย์ผู้สอนใช้กิจกรรมหลาย ๆ อย่างในขณะที่สอน	2.42	น้อย
10. วิธีสอนอาจารย์ใช้วิธีการทำแบบฝึกหัด	3.25	ปานกลาง

จากตาราง 5 นักศึกษาเห็นว่าขณะทำการสอนอาจารย์ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย สื่อความหมายในระดับปานกลาง อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบบรรยาย วิธีการแสดงบทบาทสมมติ และวิธีการทำแบบฝึกหัดในระดับปานกลาง และเห็นว่าวิธีการสอนของอาจารย์ช่วยให้ตนเองเข้าใจภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.32$) นักศึกษาเห็นว่าในการเรียนการสอนนักศึกษามีโอกาสทำงานเป็นกลุ่ม วางแผนการเรียนการสอนกับอาจารย์ผู้สอน และจัดกิจกรรมทางวิชาการภาษาอังกฤษในระดับน้อย

ตาราง 6 การใช้สื่อการเรียนของอาจารย์ ทมความคิดเห็นของนักศึกษา

ประเภทของสื่อ	\bar{X}	ความหมาย
1. ท่านมีโอกาสเรียนจากตำราที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดให้เท่านั้น	3.46	ปานกลาง
2. ท่านมีโอกาสเข้าเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา	1.56	น้อยที่สุด
3. ท่านมีโอกาสเรียนจากเทปบันทึกเสียง	1.72	น้อย
4. ท่านมีโอกาสเรียนจากภาพยนตร์หรือฟิล์มสตริป	1.29	น้อยที่สุด
5. ท่านมีโอกาสเรียนจากของจริง และรูปภาพ	1.77	น้อย
6. ท่านมีโอกาสเรียนจากหนังสือเล่มอื่น ๆ นอกเหนือจากที่อาจารย์กำหนดให้	2.30	น้อย
7. ในการเรียนท่านมีสมุดแบบฝึกหัด (workbook) ประกอบ	2.88	ปานกลาง

จากตาราง 6 นักศึกษาเห็นว่าตนเองมีโอกาสเข้าเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา และมีโอกาสเรียนจากภาพยนตร์หรือฟิล์มสตริปในระดับน้อยที่สุด ($\bar{X} = 1.56$ และ 1.29) ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและเห็นว่าตนเองมีโอกาสเรียนจากเทปบันทึกเสียง ของจริงและรูปภาพ และเรียนจากตำราเล่มอื่น ๆ นอกเหนือจากที่อาจารย์กำหนดให้ในระดับน้อย มีโอกาสเรียนจากตำราที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดให้เท่านั้นในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.46$)

ตอนที่ 3.4 ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษในตำแหน่ง ๆ ของนักศึกษา

ตาราง 7 ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาคำนการฟัง

ความต้องการคำนการฟัง	\bar{X}	ความหมาย
1. ทานต้องการฟังข่าวกีฬาหรือข่าวประเภทอื่น ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ	3.05	ปานกลาง
2. ทานต้องการฟังเพลงภาษาอังกฤษ	3.44	ปานกลาง
3. ทานต้องการฟังคำบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ	3.21	ปานกลาง
4. ทานต้องการฟังรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษ	2.87	ปานกลาง
5. ทานต้องการฟังคู้สนทนาที่เป็นชาวต่างประเทศ	3.56	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่านักศึกษามีความต้องการคำนการฟังในระดับปานกลาง โดยมีความต้องการฟังคู้สนทนาที่เป็นชาวต่างประเทศในระดับปานกลาง เป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.56$) รองลงมาคือ ต้องการฟังเพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.44$) รองลงมา คือ ต้องการฟังคำบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.21$) ส่วนความต้องการคำนการฟังที่อยู่ในระดับปานกลาง เป็นอันดับสุดท้าย คือ ต้องการฟังรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.87$)

ตาราง 8 ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้านการพูดและการอ่าน

ความต้องการด้านการพูด และการอ่าน	\bar{x}	ความหมาย
1. ความต้องการพูดภาษาอังกฤษในชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ	3.18	ปานกลาง
2. ความต้องการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศ	3.51	ปานกลาง
3. ความต้องการพูดภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ	3.45	ปานกลาง
4. ความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษ	3.02	ปานกลาง
5. ความต้องการอ่านตำราภาษาอังกฤษ	3.04	ปานกลาง
6. ความต้องการอ่านป้ายประกาศ โฆษณาภาษาอังกฤษ	3.03	ปานกลาง
7. ความต้องการอ่านกติกา หรือคำแนะนำในการเล่นกีฬา	4.49	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่า นักศึกษามีความต้องการด้านการพูด และการอ่านในระดับปานกลาง โดยในด้านการพูด นักศึกษาต้องการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก ($\bar{x} = 3.51$) รองลงมาคือต้องการพูดภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ($\bar{x} = 3.45$) ส่วนในด้านการอ่านปรากฏว่านักศึกษามีความต้องการอ่านกติกา หรือคำแนะนำในการเล่นกีฬาในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก ($\bar{x} = 3.49$) รองลงมาคือต้องการอ่านตำราภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 3.04$) รองลงมาคือ ต้องการอ่านป้ายประกาศโฆษณาภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 3.03$) ส่วนความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ และวารสารภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับสุดท้าย ($\bar{x} = 3.02$)

ตาราง 9 ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นการ เขียนและการแปล

ความต้องการชั้นการ เขียนและการแปล	\bar{X}	ความหมาย
1. ทานต้องการ เขียนจดหมายสมัครงาน	3.32	ปานกลาง
2. ทานต้องการ เขียนจดหมายติดต่อเพื่อนต่างประเทศ	3.46	ปานกลาง
3. ทานต้องการ เขียนคำขอบแบบบรรยายในการ สอบภาษาอังกฤษ	3.16	ปานกลาง
4. ทานต้องการ แปลบทความด้านพลศึกษาได้	4.19	มาก
5. ทานต้องการ แปลคำร่าด้านพลศึกษาได้	4.11	มาก
6. ทานต้องการ แปลข่าวกีฬาได้	4.19	มาก
7. ทานต้องการ แปลคำอธิบายวิธีการใช้อุปกรณ์กีฬาได้	4.12	มาก
8. ทานต้องการ แปลวิธีการเล่นเกมได้	4.08	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่านักศึกษามีความต้องการชั้นการเขียนในระดับปานกลาง ความต้องการที่อยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรกคือ ต้องการเขียนจดหมายติดต่อเพื่อนต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.46$) รองลงมาคือต้องการเขียนจดหมายสมัครงาน ($\bar{X} = 3.32$) รองลงมาคือ ต้องการเขียนคำขอบแบบบรรยายในการสอบภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.16$) ส่วนในด้านการแปล ปรากฏว่านักศึกษามีความต้องการชั้นการแปลในระดับมาก ความต้องการที่อยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรก คือ ต้องการแปลบทความด้านพลศึกษาและแปลข่าวกีฬาได้ ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือต้องการแปลคำอธิบายวิธีการใช้อุปกรณ์กีฬาได้ ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาคือ ต้องการแปลคำร่าด้านพลศึกษาได้ ($\bar{X} = 4.11$) ส่วนความต้องการแปลวิธีการเล่นเกมได้อยู่ในระดับมากเป็นอันดับสุดท้าย ($\bar{X} = 4.08$)

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการ เรียบการ สอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา และศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษาที่มีต่อการ เรียบการ สอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา นอกจากนี้การศึกษาความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งสรุปลำดับขั้น และผลการวิจัยค้นคว้าได้ดังต่อไปนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการ เรียบการ สอนภาษาอังกฤษของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีต่อการ เรียบการ สอนภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และแปล

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบสภาพการ เรียบการ สอนภาษาอังกฤษของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ทำให้ทราบความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีต่อการ เรียบการ สอนภาษาอังกฤษ
3. ทำให้ทราบความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และแปล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จำนวน 2 ชุด คือ

1. แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา ในด้านความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของอาจารย์ ความรู้ด้านวิธีสอน ความรู้ในเรื่องหลักสูตรและการใช้สื่อการเรียน และการวัดผล
2. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในด้านวิธีสอนของอาจารย์ ด้านสื่อการเรียน และแบบสอบถามความถี่ของการทักษะภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาในด้านกาฟัง พูด อ่าน เขียน และแปล

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7 คน และนักศึกษามือที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2527 จำนวน 200 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการดังนี้

1. แจกแจงความถี่ของแต่ละระดับความคิดเห็น โดยกำหนดค่าน้ำหนักของค่าตามดังนี้

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5
มาก	มีค่าเท่ากับ	4
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3
น้อย	มีค่าเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1

2. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของแต่ละระดับความคิดเห็น โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ดังนี้

4.6 - 5.0	หมายความว่า	มากที่สุด
3.6 - 4.5	หมายความว่า	มาก
2.6 - 3.5	หมายความว่า	ปานกลาง
1.6 - 2.5	หมายความว่า	น้อย
1.0 - 1.5	หมายความว่า	น้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ในค่านที่เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นชายและหญิงจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนมากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ ไม่มีผู้ใดมีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเกินกว่า 10 ปี ส่วนนักศึกษาวัยวิทยาลัยพลศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นชายมากกว่าหญิง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 - 22 ปี

2. เกี่ยวกับสภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ

ก. ความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา

1) ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของอาจารย์ อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองมีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษในด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปลในระดับปานกลาง ความรู้ความสามารถที่อยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ ด้านการอ่าน รองลงมา คือ ด้านการฟัง การพูด และการแปล อันดับสุดท้ายคือ ความสามารถในการเขียน

2) ความรู้ด้านวิธีสอน อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองมีความรู้ในวิธีการสอนแบบแปลไวยากรณ์ในระดับมาก ใช้วิธีสอนแบบนี้ในระดับมาก และเห็นว่าตนเองมีความรู้

ในวิธีสอนแบบฟังพูดและวิธีสอนเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลาง จึงใช้วิธีสอนแบบนี้ในระดับปานกลาง

3) ความรู้ในเรื่องหลักสูตรและการใช้สื่อการเรียน อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองเข้าใจจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรในระดับมาก และเห็นว่าตนเองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร ใช้แนวประเมินผลตามหลักสูตร ใช้อุปกรณ์การสอนและสมุดแบบฝึกหัดในระดับปานกลาง ส่วนการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาและการใช้การบันทึกเสียงอาจารย์ผู้สอนเห็นว่าอยู่ในระดับน้อย การใช้ภาพยนตร์ หรือฟิล์มสกริปประกอบการสอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4) ระยะเวลาและวิธีการวัดผลของอาจารย์ พบว่า อาจารย์ผู้สอนวัดผลนักศึกษาทุกครั้งหลังเรียนจบแต่ละบทเรียนในระดับมาก การวัดผลใช้ข้อสอบแบบปรนัยในระดับมากที่สุด ใช้ข้อสอบแบบอัตนัยในระดับปานกลาง ส่วนวิธีการวัดผลนั้น อาจารย์ผู้สอนให้นักศึกษาอ่านเพื่อจับใจความสำคัญในระดับมาก วิธีการวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้ในระดับปานกลาง คือ วัดผลโดยให้นักศึกษาสรุปเรื่องที่ฟัง ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด และให้เขียนตามหัวข้อที่กำหนด

ข. ความคิดเห็นของนักศึกษาวិทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

1) ด้านวิธีการสอนของอาจารย์ นักศึกษาเห็นว่าวิธีการสอนของอาจารย์ช่วยให้ตนเองเข้าใจภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง และเห็นว่าขณะทำการสอนอาจารย์ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษและภาษาไทย สื่อความหมายในระดับปานกลาง อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบบรรยาย วิธีการแสดงบทบาทสมมุติและวิธีการทำแบบฝึกหัดในระดับปานกลาง นักศึกษามีโอกาสทำงานเป็นกลุ่ม วางแผนการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์ผู้สอน และจัดกิจกรรมทางวิชาการภาษาอังกฤษในระดับน้อย

2) ด้านสื่อการเรียน นักศึกษาเห็นว่าตนเองมีโอกาสดำเนินงานในห้องปฏิบัติการทางภาษา และมีโอกาสเรียนจากภาพยนตร์หรือฟิล์มสกริปในระดับน้อยที่สุด มีโอกาสเรียนจากเทปบันทึกเสียง ของจริงและรูปภาพ และเรียนจากตำราเล่มอื่น ๆ นอกเหนือจากที่อาจารย์กำหนดไว้ในระดับน้อย

3. ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ของนักศึกษา

ก. ความต้องการด้านการฟัง นักศึกษามีความต้องการด้านการฟังในระดับปานกลาง โดยมีความต้องการฟังคู่สนทนาที่เป็นชาวต่างประเทศในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ต้องการฟังเพลงภาษาอังกฤษ และต้องการฟังคำบรรยายเป็นภาษาอังกฤษตามลำดับ ส่วนความต้องการด้านการฟังที่อยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับสุดท้าย คือ ต้องการฟังรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษ

ข. ความต้องการด้านการพูดและการอ่าน นักศึกษามีความต้องการทักษะทั้งสองอย่างนี้อยู่ในระดับปานกลาง โดยในด้านการพูด นักศึกษาต้องการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก ส่วนในด้านการอ่านพบว่านักศึกษาต้องการอ่านกติกาสหรือคำแนะนำในการเล่นกีฬาในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก รองลงมาคือต้องการอ่านตำราภาษาอังกฤษ ส่วนความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ และวารสารภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับสุดท้าย

ค. ความต้องการด้านการเขียนและการแปล นักศึกษามีความต้องการด้านการเขียนในระดับปานกลาง ความต้องการที่อยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ ต้องการเขียนจดหมายติดต่อกับเพื่อนต่างประเทศ ส่วนด้านการแปลนั้นพบว่านักศึกษามีความต้องการในระดับมาก การแปลที่ต้องการระดับมากเป็นอันดับแรก คือ ต้องการแปลบทความด้านพลศึกษาและแปลข่าวกีฬาได้ รองลงมาคือต้องการแปลคำอธิบายวิธีการใช้อุปกรณ์กีฬาได้ รองลงมา ก็คือต้องการแปลคำข่าวด้านพลศึกษาได้ ส่วนความต้องการแปลวิธีการเล่นเกมสกีได้อยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับสุดท้าย

อภิปรายผล

จากการศึกษาการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของ นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้ทราบข้อเท็จจริงซึ่งควรนำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

1. ในด้านเกี่ยวกับตัวผู้สอน การวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเอง มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ในด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล อยู่ในระดับปานกลาง ความรู้ความสามารถที่อยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ ด้านการอ่าน

รองลงมาคือด้านการฟัง การพูด และการแปล อันคับคั่งที่สุด คือ ความรู้ความสามารถด้านการเขียน ดังนั้นผู้บริหารหรือกรมพลศึกษาควรสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษได้มีโอกาสเข้ารับการอบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในทักษะเหล่านี้ให้สูงขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้สอนมีความมั่นใจในความรู้ของตน เพราะการวิจัยพบว่า การที่ครูไม่มั่นใจในความรู้ของตนเพราะขาดพื้นฐานความรู้ที่แน่นแฟ้นในเรื่องภาษาอังกฤษ เป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่ประสบผลสำเร็จ (เสาวรัตน์ การวิจัย 2510 : 62)

ในกรณีวิธีสอนนั้น การวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบแปล ไวยากรณ์ในระดับมาก ส่วนวิธีสอนแบบฟังพูด และวิธีสอนเพื่อการสื่อสารใช้ในระดับปานกลาง การสอนแบบแปล ไวยากรณ์นั้น แม้จะเป็นวิธีเก่าแก่และใช้มานาน แต่เดี๋ยวนี้ก็ยังใช้กันอยู่ (สมิคร สุพรรณรัตน์ 2527 : 28) แนวโน้มการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (communicative language teaching) แสดงว่าวิธีสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังไม่เป็นไปตามแนวโน้มใหม่ นั่นคือยังมีวิธีสอนแบบแปล ไวยากรณ์อยู่ จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนพบว่า สาเหตุที่ยังใช้วิธีสอนแบบแปล ไวยากรณ์ในระดับมากกว่าวิธีอื่น ๆ ก็เพราะว่าเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือเรียน คือหนังสือ Practice and Progress ไม่เหมาะสมที่จะใช้กับวิธีสอนเพื่อการสื่อสาร โดยการใช้การพูด และการสนทนา คือไม่ได้แยกออกเป็น "notions" หรือ "functions" และไม่ระบุสถานการณ์ในการสื่อสาร หากแต่เป็นเนื้อเรื่องมาให้อ่านเท่านั้น จึงเหมาะสมที่จะใช้กับวิธีสอนแบบแปล ไวยากรณ์มากกว่า

จากการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาเห็นว่า วิธีการสอนของอาจารย์ ช่วยให้เขาเข้าใจภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุมาจากหลายประการ เช่น สาเหตุเกี่ยวกับตัวผู้เรียน คือผู้สอนมักจะเข้าใจเขาเองว่านักศึกษาที่เข้ามาเรียนในวิทยาลัยพลศึกษานั้น เป็นผู้ที่อ่อนวิชาสามัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ ไม่มีความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ ทำให้ลาคณะเนมของการสอนได้ตั้งแต่ต้นว่าจะได้ผลน้อยมาก จึงขาดความกระตือรือร้นและกำลังใจที่จะสอน หรือสอนเพียงเพื่อให้ผ่าน ๆ ไปเท่านั้น สาเหตุอีกประการหนึ่งเกิดมาจากตัวผู้เรียนเอง ผู้เรียนไม่เห็น

ประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ หากความกระตือรือร้นในการใฝ่หาหาความรู้ เรียนเสียงเพื่อ
 สวมให้ได้คะแนนเท่านั้น นักศึกษามักจะเห็นหาวิชาภาษาอังกฤษ เป็นเพียงวิชาสามัญ มีค่าหน่วย
 กิตเพียง 1 หน่วยกิตเท่านั้น ถ้าไปเรียนวิชาอื่น ๆ เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล หรือเทนนิส ก็จะได้
 ประโยชน์หรือคะแนนมากกว่า เพราะเป็นวิชาที่ได้ออกกำลังกาย สนุกสนาน และมีค่าหน่วยกิตมาก
 กว่าวิชาภาษาอังกฤษ โอกาสมีชื่อเสียงก็ยิ่งมาก เพราะหากมีทักษะและความสามารถในกีฬาประเภท
 เหล่านี้ ก็มีโอกาสที่จะได้เป็นนักกีฬาของวิทยาลัย หรือของเขต ผิดกับการเรียนภาษาอังกฤษ ถึง
 แม้นักศึกษาจะเรียนภาษาอังกฤษจบแล้ว ก็ไม่สามารถใช้ประโยชน์อะไรได้มาก เพราะเนื้อหาที่
 ปรากฏในหนังสือ มีลักษณะ เป็นภาษาอังกฤษในห้องเรียน เมื่อออกนอกห้องเรียนจึงปรากฏว่าพูดสื่อ
 ความหมายไม่ได้เลย อีกทั้งสถานการณ์นอกห้องเรียนที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษก็มีน้อยมากหรือไม่มี
 เลย สาเหตุที่ควรนำมาพิจารณาอีกประการหนึ่งคือ การขาดพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดีมาก่อน เพราะ
 นักศึกษาส่วนใหญ่ที่มาเรียนในวิทยาลัยพลศึกษานั้น มักจะเป็นผู้ที่หลุดจากการสอบเข้าสถาบันอุดม
 ศึกษาอื่น ๆ หรือไม่ก็เป็นผู้ที่เรียนจบสายพลศึกษา ซึ่งมีความถนัดทางด้านกีฬามากกว่าทางด้านภาษา
 เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว เราสามารถปรับปรุงภาษาอังกฤษให้เป็นวิชาที่น่าสนใจ และมีความหมายแก่นัก
 ศึกษาได้ โดยการเพิ่มค่าหน่วยกิตให้มากขึ้นเป็น 2 - 3 หน่วยกิตให้เหมาะสมกับการเป็นวิชาพื้น
 ฐาน ซึ่งนักศึกษาจะต้องมีความรู้อย่างแน่นแฟ้นและปรับปรุง เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษใหม่ให้ตรงกับ
 ความสนใจ และความต้องการของนักศึกษา โดยเพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา และสุขศึกษา
 ให้มากขึ้น เช่น ควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์กีฬาฟุตบอล ประวัติกีฬาเทนนิส ประวัติการวิ่งมาราธอน
 หรือเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการปฐมพยาบาล สวัสดิศึกษา และโภชนาการ เป็นต้น ในการคัดเลือกนัก
 ศึกษาเข้าเรียนในวิทยาลัยพลศึกษานั้น ก็ควรตั้งเกณฑ์การคัดเลือกในวิชาภาษาอังกฤษเอาไว้สูง ๆ
 ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษที่ดี อันจะเอื้ออำนวยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 มีปัญหาอันลดลง

2. ค่านักศึกษาค้นคว้าและถือการเรียน การวิจัยพบว่าอาจารย์ผู้สอนเห็นว่าตนเองเข้าใจ
 จุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรในระดับมาก แต่การใช้สื่อการเรียนนั้นน้อย เห็นได้จากนักศึกษา
 มีโอกาสเรียนจากตำราเพียงเล่มเดียวเป็นส่วนมาก คือมีโอกาสเรียนจากหนังสือ Practice
and Progress เท่านั้น ส่วนการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา การใช้เทปบันทึกเสียง การใช้

ภาพยนตร์หรือฟิล์มสกริปประกอบการสอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือแทบไม่มีเลย การขาดสื่อเหล่านี้ ทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุผลเต็มที่ เพราะการวิจัยพบว่า สื่อการเรียนที่ใช้ได้ผลดีที่สุด คือ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง ภาพยนตร์และเกมส์ต่าง ๆ (Bishop, 196) : 2093 - 2094) เนื่องจากสื่อการเรียนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้วิทยาลัยพลศึกษาทุกแห่งควรใช้สื่อที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า เช่น โทรทัศน์ เทปบันทึกเสียง วิทยุโอเพป เป็นต้น ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรรู้จักใช้ประโยชน์จากสื่อเหล่านี้ เพราะปรากฏอยู่เสมอว่า สื่อเหล่านี้มักจะมีไว้เฉย ๆ หรือมักจะถูกใช้ประโยชน์เฉพาะในวิชา พลศึกษาเท่านั้น การใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีน้อยมาก ผู้สอนควรศึกษาค้นคว้าจากแหล่งอื่น ๆ เช่น จาก USICA หรือจากมหาวิทยาลัยที่อยู่ใกล้เคียง เพื่อนำมาใช้ในการเรียนการสอนให้มากขึ้น สื่อที่น่าจะใช้ประโยชน์ได้อีกชนิดหนึ่งก็คือ เครื่องฟังเทปแบบ ซึ่งราคาไม่แพงจนเกินไปนัก นำติดตัวไปได้สะดวก นักศึกษาบางคนก็มีอยู่แล้วด้วย ควรจะนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ก็เช่นกัน ทั้งนี้โดยให้อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาว่า สื่อการเรียนนั้นเหมาะสมหรือไม่ ใช้ได้ประโยชน์คุ้มค่าหรือไม่ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้มากเพียงใด ถ้าได้คุ้มค่าและช่วยประหยัดเวลาในการสอนก็ควรดำเนินการต่อไป

ในด้านหลักสูตรภาษาอังกฤษนั้น ปรากฏว่าหลักสูตรกับหนังสือเรียนไม่สอดคล้องกัน ความมุ่งหมายของหลักสูตรนั้นต้องการให้นักศึกษามีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตลอดจนสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ ได้ แต่ปรากฏว่าหนังสือเรียนกลับเน้นหนักความเข้าใจในการอ่านและกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ มากกว่าที่จะเน้นความสามารถในการสื่อสารถึงจะปรากฏ เนื้อหาทางไวยากรณ์ เช่น conditional statements, the gerund and infinitive, active and passive voice และ conjunction เป็นกัน กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์เหล่านี้ทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่าย ไม่เห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ เพราะไม่ค่อยได้ใช้ มีความคิดเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษไม่ค่อยเกี่ยวข้องกับวงการพลศึกษาเท่าใดนัก จึงไม่อาจนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยตรง ด้วยเหตุนี้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรจัดเป็น 2 ลักษณะ คือ ภาษาอังกฤษทั่วไป (general English) ซึ่งให้ความรู้ และทักษะในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยทั่วไป ซึ่งเหมาะสมที่จะใช้หนังสือ Practice and Progress

เป็นหนังสือเรียน อีกลักษณะหนึ่ง คือ จัดสอนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา (English for specific purposes) ในวิทยาลัยพลศึกษา โดยเน้นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาและ สุขศึกษาให้มากขึ้น เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล เนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อ เนื้อหาเกี่ยวกับประวัติกีฬาชนิดต่าง ๆ ประวัติการวิ่งมาราธอน เป็นต้น ซึ่งจะทำให้นักศึกษา สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้มากขึ้น จะสอดคล้องกับความคิดเห็นของโคลสที่ ว่าหลักสูตรควรกำหนดเนื้อหาวิชาให้สัมพันธ์กับความสนใจของผู้เรียน เพราะผู้เรียนจะสนใจภาษา อังกฤษเฉพาะแต่ที่จะใช้ประโยชน์ใ้เท่านั้น (Close, 1967 : 217 - 218)

3. ด้านการวัดผล การวิจัยพบว่า อาจารย์ผู้สอนวัดผลนักศึกษาทุกครั้งหลังเรียนจบแล้ ะบทเรียนในระดับมาก ซึ่งนับว่าเหมาะสม เพราะเมื่อนักศึกษาเรียนจบบทเรียนแล้ว ควรได้รับการวัดผลในเรื่องที่เรียนมาแล้วทุกครั้งไป การวิจัยพบอีกว่าการวัดผลใช้ข้อสอบปรนัยในระดับมากที่สุด เพราะสะดวกในการตรวจให้คะแนน ส่วนการวัดผลโดยใช้ข้อสอบอัตนัยอยู่ในระดับปานกลาง ในด้านวิธีการวัดผลนั้นพบว่า อาจารย์ผู้สอนวัดผลโดยให้นักศึกษาอ่านเพื่อจับใจความสำคัญในระดับ มาก ส่วนการให้สรุปเรื่องที่ฟัง การให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด และให้เขียนตามหัวข้อที่กำหนดผู้สอน ใช้ในระดับปานกลาง ในเรื่องการวัดผลนี้อาจารย์ผู้สอนควรใช้วิธีการหลาย ๆ แบบ ในระดับมาก เท่าเทียมกัน เพื่อให้การวัดผลมีความเที่ยงตรงแม่นยำ เช่น ใช้การสัมภาษณ์ การใช้ข้อสอบอัตนัย และปรนัย การสังเกตการพูดในห้องเรียน การแสดงความคิดเห็น ตลอดจนท่าทางของนักศึกษาใน ขณะที่เรียน เป็นต้น แต่ในทางปฏิบัติแล้วอาจารย์ผู้สอนทำไม่ได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากเวลาในการ สอนภาษาอังกฤษมีน้อย คือมีเพียง 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในรายวิชาอังกฤษ 101 และ 102 และ 16 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในรายวิชาอังกฤษ 203 อีกอย่างหนึ่งคืออาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในแต ละวิทยาลัยพลศึกษามีน้อย คือมีประมาณวิทยาลัยละ 1-2 คน การที่จะวัดผลนักศึกษาจำนวนมากถึง มีนักศึกษาประมาณวิทยาลัยละ 200 - 600 คน โดยใช้วิธีการวัดผลหลาย ๆ แบบ ย่อมทำไม่ได้ อย่างทั่วถึง

4. ด้านเกี่ยวกับความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ก. ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้านการฟัง การวิจัยพบว่า นักศึกษามีความต้องการด้านกรฟังในระดับปานกลาง โดยมีความต้องการทั้งกลุ่มหน้าที่เป็นชาว

ทางประเทศในระดัปลานกลาง เป็นอันดับแรก ซึ่งเป็นความต้องการที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง กล่าวคือนักศึกษาแทบไม่มีโอกาสสนทนากับชาวต่างประเทศเลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้ววิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่มีอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวต่างประเทศเลย นักศึกษาจึงมีโอกาสรียนจากอาจารย์ผู้สอนซึ่งเป็นคนไทยเท่านั้น หากเป็นไปได้ กรมพลศึกษาควรขอความช่วยเหลือจากอาสาสมัครจากต่างประเทศเข้ามาทำการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา หรืออาจจะจ้าง ชาวต่างประเทศมาสอนตามระยะเวลาที่กรมพลศึกษาเห็นเหมาะสมก็ได้ ซึ่งจะสนองความต้องการของนักศึกษาได้ แนวทางที่อาจทำได้อีกวิธีหนึ่ง คือ การใช้เทปบันทึกเสียง โดยบันทึกเสียงเจ้าของภาษาอังกฤษมาใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งทำได้ง่ายและจะประหยัดค่าใช้จ่ายได้มาก ความต้องการด้านเครื่องฟังที่รองลงมาคือต้องการฟังเพลงภาษาอังกฤษ ฟังคำบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ และฟังรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษตามลำดับซึ่งอาจารย์ผู้สอนสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้ โดยการจัดเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร เพราะถ้าหากจัดในชั่วโมงเรียนย่อมเสียเวลามาก ความต้องการฟังเพลงและรายการวิทยุภาษาอังกฤษนั้นอาจารย์ผู้สอนอาจจะใช้เทปบันทึกเสียง หรือเครื่องฟังเทปแบบ walkman ให้เป็นประโยชน์เพราะเทปภาษาอังกฤษมีจำหน่ายมากมาย ส่วนเครื่องฟังเทปแบบ walkman ราคาก็ไม่แพงจนเกินไปนัก และเป็นที่นิยมในหมู่นักศึกษาทุกวันนี้ด้วย

ข. ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้านการพูด พบว่านักศึกษามีความต้องการด้านการพูดในระดัปลานกลาง โดยต้องการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศในระดัปลานกลางเป็นอันดับแรก รองลงมาคือต้องการพูดภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ และพูดภาษาอังกฤษในชั่วโมงเรียนตามลำดับ ในด้านกรพูดนี้ถึงแม้วิทยาลัยพลศึกษาจะขาดบุคลากรซึ่งเป็นชาวต่างประเทศแต่ก็สามารถแก้ปัญหาได้โดยการใช้เทปบันทึกเสียง หรือเครื่องฟังเทปแบบ walkman โดยให้นักศึกษาหัดฟัง และพูดตามเทปนั้น อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกเทป ซึ่งเห็นว่าเกี่ยวข้องกับบทเรียน และเป็นประโยชน์มาใช้ในการเรียนการสอน เนื่องจากหนังสือ Practice and Progress เน้นความเข้าใจในการอ่านและไวยากรณ์มากกว่าทักษะในการพูด จึงขอเสนอแนะให้อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา สอนการพูดในเรื่องทั่ว ๆ ไปที่เขาจะได้ใช้ และการพูดในเรื่องที่เกี่ยวกับสาขาวิชาของเขา เช่น การชานแก้มกีฬาชนิดต่าง ๆ การเล่นเกม

เป็นภาษาอังกฤษซึ่งเกี่ยวข้องกับวิชาลูกเสือ เป็นต้น

ค. ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้านการอ่าน พบว่านักศึกษามีความต้องการอ่านกติกากฎ หรือคำแนะนำในการเล่นเกมกีฬาในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก ทั้งนี้เนื่องจากเรื่องมาจากสิ่งเหล่านี้เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับสาขาวิชาพลศึกษาที่เขาเรียนอยู่ เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้จะมีความแม่นยำในเรื่องกฎเกณฑ์ กติกากฎกีฬานานานต่าง ๆ อย่างมาก จึงเห็นว่า ความต้องการอ่านกติกากฎ หรือคำแนะนำในการเล่นเกมกีฬาเป็นสิ่งสำคัญในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก ส่วนความต้องการอ่านหนังสือพิมพ์ และวารสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับสุดท้าย ทั้งนี้การจับเนื้อหาเพื่อการอ่าน ควรประกอบด้วยเนื้อหาในเรื่องทั่วไป ไม่มุ่งเป็นที่น่าสนใจ และเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเฉพาะของนักศึกษา ซึ่งจะสร้างความสนใจและ เกิดประโยชน์แก่นักศึกษามากขึ้น อาจารย์ผู้สอนควรแนะนำให้บรรณาธิการประจำห้องสมุดเพิ่มจำนวนวารสาร และหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษในห้องสมุดให้มากขึ้น โดยให้สิ่งพิมพ์เหล่านี้เกี่ยวข้องกับเรื่องทั่วไป และเกี่ยวข้องกับสาขาพลศึกษาและ สุนัขกีฬานักศึกษาเรียนอยู่

ง. ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาด้านการเขียน การวิจัยพบว่านักศึกษามีความต้องการด้าน การเขียนในระดับปานกลาง ความต้องการที่อยู่ในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก คือ ต้องการเขียนจดหมายติดต่อกับเพื่อนต่างประเทศ รองลงมาคือ ต้องการเขียนจดหมายสมัครงานและ เขียนคำขอแบบบรรยายในการสอบภาษาอังกฤษ จะเห็นว่าความต้องการสองประเภทแรกเป็นความต้องการที่เป็นจริงน้อยมาก เพราะมีนักศึกษาที่มีเพื่อนชาวต่างประเทศน้อย หรือถ้าต้องการไปทำงานในต่างประเทศ ก็มักจะไปสมัครผ่านบริษัทตัวแทนซึ่งก็รับทำเรื่องติดต่อกับอยู่แล้ว อย่างไรก็ตามอาจารย์ผู้สอนสามารถสนองความต้องการของนักศึกษาได้ โดยการหาที่อยู่ของชาวต่างประเทศมาให้ นักศึกษาศึกษาติดต่อกันเอง โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้คอยช่วยเหลือแนะนำ เป็นที่ปรึกษาในการเขียนจดหมายให้แก่ นักศึกษา ถ้าหาที่อยู่ของชาวต่างประเทศไม่ได้จริง ๆ ก็อาจสมัครให้เพื่อนร่วมห้องเป็นชาวต่างประเทศทั้งหมด แล้วให้นักศึกษาเลือกเขียนจดหมายติดต่อกับเพื่อนคนใดคนหนึ่งตามชื่อและที่อยู่ที่เหมาะสม วิธีนี้จะช่วยแก้ปัญหาได้ การเขียนจดหมายสมัครงานก็อาจทำได้ในลักษณะ เช่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้ว

จ. ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาค้นการแปล พบว่านักศึกษามีความต้องการด้านการแปลในระดับมาก สาขาที่นักศึกษามีความต้องการด้านการแปลในระดับมาก อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น นักศึกษาต้องอาศัยการแปลเป็นภาษาไทยก่อน จึงจะเข้าใจข้อความได้ นอกจากนี้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ เช่น วิชาเคมีไฮโดรโลยี และสรีรวิทยา จำเป็นต้องอาศัยภาษาอังกฤษอยู่มาก เพราะตำราที่เป็นภาษาไทยมีน้อย ในบางครั้งอาจารย์ผู้สอนให้นักศึกษาเขียนรายงานในวิชาดังกล่าว ทำให้นักศึกษาประสบความยุ่งยากในการค้นคว้าอย่างยิ่ง จึงมีความต้องการด้านการแปลในระดับมากกว่าทักษะประเภทอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้จึงควรสอนการแปลในหลักสูตรภาษาอังกฤษของวิทยาลัยพลศึกษา หรืออาจจะเปิดเป็นรายวิชาเลือกก็ได้ และควรสนับสนุนให้อาจารย์ผู้สอนได้เข้ารับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการแปลให้มากขึ้น เพื่อจะได้นำความรู้มาถ่ายทอดแก่นักศึกษาในโอกาสต่อไป การวิจัยพบว่า การแปลที่ต้องการในระดับมากเป็นอันดับแรก คือ ต้องการแปลบทความทางพลศึกษา และแปลข่าวกีฬาได้ รองลงมาคือ ต้องการแปลคำอธิบายวิธีการใช้อุปกรณ์กีฬาได้ อาจารย์ผู้สอนสามารถทำให้ความต้องการของนักศึกษาเป็นจริงได้ โดยการหาบทความทางพลศึกษา หรือข่าวกีฬา ตลอดจนคำอธิบายวิธีการเล่น หรือใช้อุปกรณ์กีฬาให้นักศึกษาอ่านและแปลซึ่งจะตรงกับความต้องการ และความสนใจของนักศึกษา เพราะเมื่อนักศึกษาได้เรียนตามความต้องการและความสนใจของเขาแล้ว ความกระตือรือร้น และความสนใจในการเรียนก็จะเพิ่มมากขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ก. ข้อเสนอแนะสำหรับปรับปรุงการเรียนการสอน

1. อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาควรสมัครเข้าเป็นสมาชิกของ Thai/TESOL ซึ่งจะได้มีโอกาสเข้ารับการอบรม ประชุม สัมมนา เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมาย เป็นการเพิ่มความรู้ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน จะได้อาจารย์ใหม่ ๆ ที่จะนำมาปรับปรุงการสอนให้ทันสมัย เช่น การประชุมประจำปี 2528 ของ Thai/TESOL ก็มีหัวข้อเรื่อง "Practising Communicative Language Teaching in Thailand" เป็นต้น

2. ควรจัดหาสื่อการเรียนประเภทต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ เทปบันทึกเสียง วิทยุโอเทป และเครื่องฟังเทปแบบ walkman ให้มากขึ้น และใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุด ไม่ใช่มีไว้เฉย ๆ โดยไม่ได้ใช้ หรือมีไว้ใช้ประกอบการสอนเฉพาะวิชาพลศึกษาเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสฝึกทักษะด้านการฟังและการพูด มีใช้เรียนจากตำราเพียงอย่างเดียว

3. ควรมีการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป (general English) และภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาวิชา (English for specific purposes) ในวิทยาลัยพลศึกษา เพราะการวิจัยพบว่านักศึกษามีความต้องการฟัง และพูดกับชาวต่างประเทศในระดับปานกลางเป็นอันดับแรก ซึ่งเป็นการพูดโดยทั่วไป ขณะเดียวกันก็พบว่า นักศึกษามีความต้องการพูดในการประกอบอาชีพ ต้องการอ่านกติกา หรือคำแนะนำในการเล่นกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง และต้องการแปลบทความด้านพลศึกษาและแปลข่าวกีฬาได้อยู่ในระดับมาก จึงควรสนองความต้องการของนักศึกษาทั้งสองลักษณะ

4. อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษควร จัดการ สัมมนาเลือกตำราขึ้นมาใหม่ ให้เหมาะสมและได้ประโยชน์มากที่สุด หรือกรมพลศึกษาอาจจะให้อิสระแก่แต่ละวิทยาลัยพลศึกษาในการเลือกหนังสือเรียนตามความต้องการ ตามระดับความรู้ความสามารถของนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา นั้น ๆ โดยให้อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นผู้คัดเลือก

5. อาจารย์ผู้สอน ควรใช้วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารให้มากขึ้น เช่น กำหนดเป็น functions ที่จำเป็นสำหรับวิทยาลัยพลศึกษา เพราะแนวโน้มการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันต้องการให้ผู้เรียน สื่อความหมายได้ ไม่ต้องการให้ท่องจำกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์เหมือนที่เคยเป็นมาในอดีต

6. ควรบรรจุรายวิชาการแปล ในหลักสูตรภาษาอังกฤษของวิทยาลัยพลศึกษา โดยอาจจะจัดเป็นรายวิชาเลือก ทั้งนี้เพราะการวิจัยพบว่าความต้องการทักษะประเภทนี้สูงกว่าความต้องการทักษะประเภทอื่น ๆ

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการทดลองใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร ในวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่ง เพื่อพิจารณาว่าใช้ได้ผลหรือไม่ อย่างไร
2. เนื่องจากครูอาจารย์มักจะเข้าใจว่านักศึกษาวิชาเอกศึกษาศาสตร์ มีความรู้ใน วิชาพื้นฐานดีกว่านักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษากับวิชาเอกศึกษาศาสตร์
3. ควรมีการวิเคราะห์ หรือประเมินผล หลักสูตรภาษาอังกฤษ และหนังสือเรียน กือหนังสือ Practice and Progress ที่ใช้อยู่ในวิทยาลัยพลศึกษาในปัจจุบันอย่างละเอียดกว่า มีความเหมาะสมหรือไม่ และควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร

บริษัท นวัตกรรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ จรัสรัมย์ ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับ
โปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา ปรินญาณิพนธ์ ค.ม.
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 138 หน้า อักสำเนา
- กัญญา สิ้นขวานนท์ วิจารณ์ หองโสภิต และระเบียบ ณ ภาพสิทธิ์ ภาษาอังกฤษ
ระดับมหาวิทยาลัยกับความต้องการของสังคม งานวิจัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2523,
 265 หน้า
- กาญจนา ปรานพาล "กิจกรรมการใช้ภาษาในห้องเรียนเพื่อการสื่อสาร" การสอนภาษาอังกฤษ
ในห้องเรียนเพื่อการสื่อสารระดับมัธยม และอุดมศึกษา LA 1 - LA 4 1984.
- กานดา ณ ถลาง "การสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา" วิทยาสาร 23 : 56
 มกราคม 2515
- ชนิษฐา กริมหา ความคิดเห็นของนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิค ปรินญาณิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2515, 102 หน้า อักสำเนา
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, มัธยมศึกษา รวมบทความข้อปริญาณิพนธ์ปีการศึกษา 2524, 2525,
 890 หน้า
 ----- รวมบทความข้อปริญาณิพนธ์ปีการศึกษา 2525, 2526,
 717 หน้า
- เชิดศักดิ์ โฆวาสินธ์ การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์ โอเคียนส์ไทร์ 2523,
 204 หน้า
- ญาคา ชีระวิศาวิ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง
วิทยาลัยพลศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 136 หน้า อักสำเนา
- ทวีศักดิ์ ญุณย์กลาง คุณภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคามที่จบการศึกษ
ปีการศึกษา 2526 งานวิจัย, 2527, 29 หน้า

นิยม สุขประพันธ์ สถานภาพบางประการที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ในโรงเรียนประถมศึกษา 9 แห่ง วิทยานันท์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ศึกษาระสาณมิตร 2514, 90 หน้า อักสำเนา

บึงอร สว่างวิโรธ การศึกษาความสอดคล้องระหว่างวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจที่สอนในมหาวิทยาลัย
ในประเทศไทยกับความต้องการของวงการธุรกิจไทย งานวิจัย, พุทธาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2527, 156 หน้า

ประคอง วรรณสูตร สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ บรรณกิจ 2525, 344 หน้า
 ประพาศน์ พุทธิประภา "บทบาทของศูนย์ภาษา" วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ
 6 : 41 - 44 กันยายน 2514

————— CEL NEWSLETTER, 1 : 7 - 8 มกราคม 2528

พลศึกษา, กรม สำนักงานวิทยาลัยพลศึกษาส่วนภูมิภาค รายละเอียดในหลักสูตรประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษาและสุขศึกษา) 2525, ไม่มีเลขหน้า

พิณทิพย์ ทวยเจริญ "ความรู้พื้นฐานทางภาษาศาสตร์เกี่ยวกับ Context of Situation"
English Journal, หน้า 1 - 2 เมษายน - สิงหาคม 2520

มยุรี จารุปาน "การประเมินผลความสำเร็จผู้มีความสามารถที่จะเรียนในระดับอุดมศึกษา
 ของประเทศไทย ระหว่างปี 2512 - 2519" วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พุทธาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย 2 : 237 ธันวาคม 2520

สมศรี สุพรรณรัตน์ "ความรู้พื้นฐานและข้อเสนอแนะสำหรับผู้จัดโปรแกรมการเรียนการสอน
 ภาษากลางประเทศเป็นภาษาที่สอง" ประชาศึกษา 34 : 27 - 31 กุมภาพันธ์ 2527

สุนันท์ ผลโกสุม เอกสารประกอบการสอนสถิติ 301 สถิติและการวิจัยเบื้องต้นทางการศึกษา
 สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ม.ป.ป.
 219 หน้า

สุไร พงษ์ทองเจริญ "ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา"
มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์ 1 : 62 - 67 ธันวาคม 2522

----- วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 2525, 216 หน้า

อรสา ปราชญ์นคร ปัญหาเกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้นในโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยานิพนธ์ ค.ม. พุทธทศวรรษมหาวิทยาลัย
 2513, 96 หน้า อักษรสำเนา

อัจฉรา วงศ์ไธสง อุษา กาญจนสถิตย์ และ นิภา สมนะอากาศจิต การสำรวจความต้องการ
ของสังคมต่อการใช้ภาษาอังกฤษ งานวิจัย, พุทธทศวรรษมหาวิทยาลัย 2523, 265 หน้า

Alexander, L.G. Practice and Progress Longman, Hong Kong, 1980.
 232 p.

----- "Where Do We Go From Here ? A Reconsideration of Some
 Basic Assumptions Affecting Course Design," in English Language
Teaching, XX : 89 - 109 January, 1976.

Bishop, Russel. "Foreign Language in the Elementary School : A Study of
 Methods in Selected Areas of Oregon," Dissertation Abstracts.
 27 : 2093 - 2094 January, 1967.

Blundell, Jon, Jonathan Higgins and Nigel Middlemiss. Function in
English. Oxford University Press, 1982. 273 p.

Carrol, John B. "Research on Teaching Foreign Language," Handbook of
Research on Teaching. Rand Mc Nally and Company, Chicago, 1963.
 1218 p.

Close, R.A. "The English We Use for Science," ELT Selections 2.
 2 : 217 - 218 1967.

Dacanay, Fe R. and J. Donald Bowen. Techniques and Procedures in Second
Language Teaching. Alomar - Phoenix Publishing House, Quezon City,
 1967. 538 p.

Derrick, June. Teaching English to Immigrants. Longman, London,
 1966. 173 p.

- Dobson, Julia. M. "The Notional-Functional Syllabus : Theory and Practice," English Teaching Forum. 17(2) : 2 - 10 1979.
- Finocchiaro, Mary. "The Functional - Notional Syllabus : Promise, Problems, Practice," English Teaching Forum. 17(2) : 12 - 13 1979.
- Frankel, M.A. "The Functional Approach to Foreign Language Teaching : some Myths Dispelled," PASAA. 8 : 91 - 107 March, 1978.
- Hawkes, Harry. "The Notional Syllabus, Discourse Analysis, and ESP Materials," English Teaching Forum. 17(2) : 21 - 23 1979.
- Jakobovits, Leon A. Foreign Language Learning : A Psycholinguistic Analysis of the Issues. Newbury House Publishers, Massachusetts, 1970. 336 p.
- _____. Foreign Language Learning : A Psycholinguistic Analysis of the Issues. Newbury House Publishers, Massachusetts, 1971. 350 p.
- Nattinger, James R. " Communicative Language Teaching : A New Metaphor," TESOL QUARTERLY 18(3) : 391 September, 1984.
- SEMEO Newsletter. 17(2) : 1 June, 1984.
- Wolf and Aurner. Effective Communication in Business. South Western Publishing Co, Cincinnati, 1974. 108 p.

ពាក្យសុំ

แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์วิชาภาษาอังกฤษ
ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษา

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าตรงกับคำตอบของท่านมากที่สุด
และเติมข้อความในช่องว่างที่เว้นไว้ให้

1. เพศ

_____ 1. ชาย

_____ 2. หญิง

2. ท่านสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นเวลานานเท่าใด

_____ 1. ต่ำกว่า 1 ปี

_____ 2. 1 - 5 ปี

_____ 3. 6 - 10 ปี

_____ 4. มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

3. วุฒิกิจการศึกษาระดับสูงสุดของท่าน คือ

_____ 1. ปริญญาตรี วิชาเอก _____ วิชาโท _____

_____ 2. ปริญญาโท สาขา _____

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของอาจารย์วิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
ในวิทยาลัยพลศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ท่านเห็นว่าตรงกับคำตอบของท่านมากที่สุด
โดยกาได้มากกว่า 1 ข้อ ความความเป็นจริง

ก. ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ
ท่านมีความรู้และความสามารถในด้านต่อไปนี้ในระดับใด

ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของอาจารย์	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความรู้และความสามารถในด้านกรฟัง					
2. ความรู้และความสามารถในด้านกรพูด					
3. ความรู้และความสามารถในด้านกรอ่าน					
4. ความรู้และความสามารถในด้านกรเขียน					
5. ความรู้และความสามารถในด้านกรแปล					

ข. ความรู้ด้านวิธีสอน

ท่านมีความรู้ และใช้วิธีการสอนต่อไปนี้ในระดับใด

ความรู้และวิธีสอน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความรู้ในวิธีการสอนแบบแปลไวยากรณ์ (Grammar-Translation Method)					
2. ความรู้ในวิธีการสอนแบบฟังพูด (Aural-Oral Approach)					
3. ความรู้ในวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching)					
4. ท่านใช้วิธีการสอนแบบแปลไวยากรณ์					
5. ท่านใช้วิธีการสอนแบบฟังพูด					
6. ท่านใช้วิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร					

ค. หลักสูตร และสื่อการเรียน

ความรู้เรื่องหลักสูตรและการใช้สื่อการเรียน	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรระดับใด -----					
2. ท่านเข้าใจเนื้อหาของหลักสูตรระดับใด -----					
3. ท่านใช้กิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรในระดับใด -----					
4. ท่านเข้าใจและใช้แนวประเมินผลตามหลักสูตรในระดับใด -----					
5. ท่านใช้สื่อการเรียนในระดับใด -----					
6. ท่านใช้สมุดแบบฝึกหัด (Workbook) ในระดับใด -----					
7. ท่านใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาในระดับใด -----					
8. ท่านใช้การบันทึกเสียงในระดับใด -----					
9. ท่านใช้ของจริงและรูปภาพประกอบการสอนในระดับใด -----					
10. ท่านใช้ภาพยนตร์หรือฟิล์มสลับประกอบการสอนระดับใด -----					

ง. การวัดผล

ในขณะที่สอนอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษาท่านวัดผลนักศึกษาเมื่อใด และใช้วิธีใด

ระยะเวลาและวิธีการวัดผล	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านวัดผลนักศึกษาทุกครั้งหลังเรียนจบแต่ละบทเรียน					
2. ท่านวัดผลนักศึกษาดำคาทีละ 1 ครั้ง					
3. ท่านวัดผลนักศึกษาเดือนละ 1 ครั้ง					
4. ท่านวัดผลนักศึกษาเทอมละ 1 ครั้ง					
5. ท่านวัดผลนักศึกษาโดยใช้ข้อสอบแบบปรนัย					
6. ท่านวัดผลนักศึกษาโดยใช้ข้อสอบแบบอัตนัย					
7. ท่านวัดผลโดยให้นักศึกษาฟัง แล้วสรุปเรื่องที่ฟัง					
8. ท่านวัดผลโดยการให้นักศึกษาพูดตามหัวข้อที่กำหนด					
9. ท่านวัดผลโดยการให้นักศึกษาอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ					
10. ท่านวัดผลโดยการให้นักศึกษาเขียนตามหัวข้อที่กำหนด					

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญา
ที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการศึกษาความ
ต้องการทักษะภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ ของนักศึกษา

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าตรงกับคำตอบของท่าน
มากที่สุด

1. เพศ
 - _____ 1. ชาย
 - _____ 2. หญิง
2. อายุ
 - _____ 1. 17 - 19 ปี
 - _____ 2. 20 - 22 ปี
 - _____ 3. มากกว่า 22 ปี ขึ้นไป
3. ท่านศึกษาอยู่ในสถานศึกษาใด
 - _____ 1. วพ. มหาสารคาม
 - _____ 2. วพ. อุดรธานี
 - _____ 3. วพ. ศรีสะเกษ
 - _____ 4. วพ. ชัยภูมิ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เห็นว่าตรงกับคำตอบของท่านมากที่สุด

ก. วิธีการสอนของอาจารย์

ขณะที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษา อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีใด

วิธีการสอนของอาจารย์	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. วิธีการสอนของอาจารย์ช่วยให้ท่านเข้าใจภาษาอังกฤษ					
2. ขณะที่การสอนอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษใช้ภาษาอังกฤษสื่อความหมาย					
3. ขณะที่การสอนอาจารย์ผู้สอนใช้ภาษาไทยสื่อความหมาย					
4. วิธีการสอนอาจารย์ใช้วิธีบรรยาย					
5. วิธีการสอนอาจารย์ใช้วิธีการแสดงบทบาทสมมติ					
6. ในการสอนนักศึกษามีโอกาสทำงานเป็นกลุ่ม					
7. นักศึกษามีโอกาสได้วางแผนการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์ผู้สอน					
8. นักศึกษามีโอกาสจัดกิจกรรมทางวิชาการภาษาอังกฤษ					
9. อาจารย์ผู้สอนใช้กิจกรรมหลาย ๆ อย่างในขณะที่สอน					
10. วิธีสอนของอาจารย์ใช้วิธีการทำแบบฝึกหัด					

ข. สื่อการเรียน

ในขณะที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษาท่านได้เรียนจากสื่อในระดับใด

ประเภทของสื่อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านมีโอกาสเรียนจากตำราที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดให้เท่านั้น -----					
2. ท่านมีโอกาสเข้าเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา -----					
3. ท่านมีโอกาสเรียนจากเทปบันทึกเสียง -----					
4. ท่านมีโอกาสเรียนจากภาพยนตร์หรือฟิล์มสตริป -----					
5. ท่านมีโอกาสเรียนจากของจริงและรูปภาพ -----					
6. ท่านมีโอกาสเรียนจากหนังสือเล่มอื่น ๆ นอกเหนือจากที่อาจารย์กำหนดให้ -----					
7. ในการเรียนท่านมีสมุดแบบฝึกหัด (workbook) ประกอบ -----					

ตอนที่ 3 ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ในขณะที่ท่านเรียนอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษา ท่านมีความต้องการทักษะภาษาอังกฤษในด้านต่อไปนี้ระดับใด

ประเภททักษะ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ก. <u>ความต้องการด้านการฟัง</u>					
1. ท่านต้องการฟังข่าวกีฬาหรือข่าวประเภทอื่น ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ -----					
2. ท่านต้องการฟังเพลงภาษาอังกฤษ -----					
3. ท่านต้องการฟังคำบรรยายในการสอนภาษาอังกฤษ -----					
4. ท่านต้องการฟังรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษ -----					
5. ท่านต้องการฟังจากคณฺุสนทนาที่เป็นชาวต่างประเทศ -----					
ข. <u>ความต้องการทางการพูด</u>					
1. ท่านต้องการพูดภาษาอังกฤษในชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ -----					
2. ท่านต้องการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศ -----					
3. ท่านต้องการพูดภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ -----					
ค. <u>ความต้องการด้านการอ่าน</u>					
1. ท่านต้องการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษ -----					
2. ท่านต้องการอ่านตำราภาษาอังกฤษ -----					
3. ท่านต้องการอ่านป้ายประกาศ โฆษณาภาษาอังกฤษ -----					
4. ท่านต้องการอ่านกติกา หรือคำแนะนำในการเล่นกีฬา -----					

ประเภททักษะ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ง. <u>ความต้องการด้านการเขียน</u>					
1. ทานต้องการเขียนจดหมายสมัครงาน					
2. ทานต้องการเขียนจดหมายติดต่อกับเพื่อน ต่างประเทศ					
3. ทานต้องการเขียนคำขอแบบบรรยายใน การสอบภาษาอังกฤษ					
จ. <u>ความต้องการด้านการแปล</u>					
1. ทานต้องการแปลบทความที่อ่านพอศึกษาได้					
2. ทานต้องการแปลตำราที่อ่านพอศึกษาได้					
3. ทานต้องการแปลข่าวที่พอได้					
4. ทานต้องการแปลคำอธิบายวิธีการใช้ อุปกรณ์กีฬาได้					
5. ทานต้องการแปลวิธีการเล่นเกมสกีได้					

การศึกษาการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการทักษะภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บทคัดย่อ

ของ

สมยศ ชันแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2528

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการทักษะ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้แบบสอบถามชนิด มาตรการส่วนประเมินค่าจำนวน 2 ฉบับ เพื่อสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ ใน 4 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ด้านความรู้เกี่ยวกับวิธีสอน ด้าน หลักสูตรและสื่อการเรียน และด้านการวัดผล และสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการ สอนของอาจารย์และด้านสื่อการเรียนโดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษใน วิทยาลัยพลศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัย กิ่งลาวจำนวน 200 คน

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในด้านการ ฟัง พูด อ่าน เขียน และแปล อยู่ในระดับปานกลาง
2. อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองมีความรู้ในวิธีการสอน แบบแปล ไวยากรณ์ ในระดับมาก และใช้วิธีการสอนแบบนี้ในระดับมาก
3. อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษเห็นว่าตนเองเข้าใจจุดมุ่งหมาย และเนื้อหาของหลักสูตร ในระดับมาก และเห็นว่าตนเองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร ใช้แนวประเมินผลตาม หลักสูตร ใช้สื่อการเรียน และสมุดแบบฝึกหัดในระดับปานกลาง
4. อาจารย์ผู้สอนวัดผลนักศึกษาทุกครั้งหลังเรียนจบแต่ละบทเรียนในระดับมาก การวัด ผลใช้ข้อสอบแบบปรนัยในระดับมากที่สุด
5. นักศึกษาเห็นว่าวิธีการสอนของอาจารย์ช่วยให้ตนเองเข้าใจภาษาอังกฤษในระดับ ปานกลาง อาจารย์ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบบรรยาย วิธีการแสดงบทบาทสมมติ และวิธีการทำแบบ ฝึกหัดในระดับปานกลาง นักศึกษามีโอกาสวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์ผู้สอนและจัด กิจกรรมทางวิชาการภาษาอังกฤษในระดับน้อย
6. นักศึกษาเห็นว่าตนเองมีโอกาสดูหนังในห้องปฏิบัติการทางภาษา และมีโอกาส เรียนจากภาพยนตร์ หรือฟิล์มสกริป ในระดับน้อยที่สุด
7. ความต้องการทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในด้านการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการด้านการแปลอยู่ในระดับมาก

A STUDY OF THE ENGLISH LANGUAGE LEARNING AND TEACHING
AND THE ENGLISH LANGUAGE SKILL NEEDS OF STUDENTS
IN THE NORTHEAST PHYSICAL EDUCATION COLLEGES

AN ABSTRACT

BY

SOMYOT KHANKAEW

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

March 1985

The purpose of this study was to investigate the English language learning and teaching and the English language skill needs of students in physical education colleges of North - Eastern Thailand. The samples were 7 English teachers and 200 students from 4 colleges. The opinions of the teachers and the students were separately investigated by rating scales. The teachers were investigated in 4 aspects : knowledge of English, knowledge of teaching methods, curriculum and media of instruction, and evaluation, while the students were investigated in 2 aspects : teachers' methods of teaching and media of instruction.

The findings were as follows.

1. The teachers' knowledge of English in listening, speaking, reading, writing and translating was at a middle level.
2. The use of the grammar - translation method of the teachers was at a high level as well as their knowledge of the method.
3. The teachers' understanding of the purposes and the contents of the curriculum was of a high standard. It was found that the teachers' understanding of the objectives and contents of the curriculum was at a high level.
4. The teachers' evaluation of the students after each lesson was at a high level. The use of objective tests was at the highest level.
5. According to the opinions of the students, the teachers' methods of teaching helped them to understand English at a middle level only. The use of lecturing, role playing, and workbooks was at a middle level, but the students' participation in instructional planning and academic activities was at a low level.

6. Learning in a language laboratory, from films and filmstrips were at the lowest level.

7. The English language skill needs of the students in listening, speaking, reading and writing were of a moderate standard, but the translating skill was of a high standard.